

ஹக் கத்துத் தவக்குல் அலா அல்லாஹ்

(حقيقة التوكل على الله)

அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல்
வைப்பதன் உண்மை நிலை

ஆசிரியர்:

அல்லாமா டாக்டர் ஸாலிஹ் இப்னு ஃபவ்ஸான் அல்
ஃபவ்ஸான் (ஹபிழஹுல்லாஹ்)

தமிழாக்கமும் வெளியீடும்:

islamiyapuram.blogspot.com

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ

நிச்சயமாக அல்லாஹ் (தம் காரியங்களை அவனிடம்
ஒப்படைத்து முழுமையாக) தவக்குல் வைப்போரை
நேசிக்கின்றான். (அல்குர்ஆன்: 3:159)

Instructions

- 1. Do not use this translated book for commercial purposes.**
- 2. Do not modify this PDF by adding your logos and banners with or without tweaking, distorting and editing something in this book.**
- 3. You do not need our permission to share this electronic pdf document across the various internet platforms such as Websites, Facebook, Telegram/Whatsapp etc for free of charge.**
- 4. We are only responsible for what we have published in this version of the translated book which is available on our official blog (islamiyapuram.blogspot.com) and we do not take responsibility for the translated version of this book under our name but different publishings which are available with or without as modified pdf or any other formats and we never allowed it to anyone.**

**அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல்
வைப்பதன் உண்மை நிலை**

**(ஹகீக்கத்துத் தவக்குல் அலா
அல்லாஹ்)**

**ஆசிரியர்:
அல்லாமா டாக்டர் ஸாலிஹ் இப்னு
ஃபவ்ஸான் அல் ஃபவ்ஸான்**

**தமிழாக்கமும் வெளியீடும்:
islamiyapuram.blogspot.com**

உள்ளடக்கம்

(தலைப்பு - பக்கம்)

மொழிபெயர்த்தோர் உரை - 06

அறிமுகம் - 07

அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பது என்பதன் பொருள் - 11

அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பதும் ஆதாரமான வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதும் - 15

அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பதன் நற் பலன்கள் - 38

தவ்கீல் பற்றிய விளக்கம் - 46

நிறைவுக் குறிப்பு - 48

பின்னிணைப்பு - 49

மொழிபெயர்த்தோர் உரை

படைப்பினங்கள் அனைத்திற்கும்; அவற்றின் அனைத்துக் காரியங்களுக்கும் பொறுப்பாளனாகவும் போதுமானவனாகவும் இருக்கத் தகுதியானவனான அல்லாஹ்வின் திருப்பெயரால்..

நாம் இம்முறை மொழிபெயர்த்து வழங்கியுள்ள இந்நூலின் பெயர் ஹக் கீக்கத்துத் தவக்குல் அலா அல்லாஹ் (حَقِيقَةُ التَّوَكُّلِ عَلَى اللَّهِ) என்பதாகும். அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பதன் உண்மை நிலை அல்லது அல்லாஹ்வின் மீதான தவக்குலின் யாதார்த்தம் என இதற்குப் பொருள் கொள்ளலாம்.

இதனைச் சவூதி அரேபியாவைச் சேர்ந்த பேரறிஞரான அஷ்ஷெய்க் டாக்டர் ஸாலிஹ் இப்னு ஃபவ்ஸான் அல் ஃபவ்ஸான் (ஹபிதஹுல்லாஹ்) அவர்கள் இயற்றியுள்ளார்கள். மேலும் இந்நூலில் தலைப்பை மேன்மைக்குரிய ஷெய்க் அவர்கள் அஹ்லுஸ்ஸுன்னா வல்ஜமாஆ அறிஞர்களுக்கே உரிய விதத்தில் நடுநிலையாக அணுகி ஆழமாகத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்கள். எனவே இந்நூலைப் படிப்பவர்கள் இறுதியில் தவக்குல் என்றால் என்ன, அதை எவ்வாறு அல்லாஹ்வின் மீது வைக்கவேண்டிய முறைப்படி வைப்பது என்பதையெல்லாம் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளலாம். இந்நூலுடன் பின்னிணைப்பாக தலைப்புடன் தொடர்புபட்டு ஷெய்க் அவர்கள் வழங்கியுள்ள பத்வாக்களையும் தொகுத்துத் தந்துள்ளோம்.

அல்லாஹ் இந்நூலைத் தமிழுலகிலுள்ளவர்களுக்குப் பயனுள்ளதாக ஆக்குவானாக.

ஹகீக்கத்துத் தவக்குல் அலா அல்லாஹ்

அறிமுகம்

புகழனைத்தும் அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வுக்கே உரியது. மேலும் அல்லாஹ் தனது அடியாரும் தூதருமான முஹம்மது, அவரது குடும்பத்தினர் மற்றும் அவரது அனைத்து தோழர்கள், அவர்களுடன் அவரது வழிகாட்டுதலால் வழிகாட்டப்பட்டவர்கள் மற்றும் அவரது பாதையில் பயணித்தும் அவரது சுன்னாவை கூலி கொடுக்கப்படும் நாள் வரையில் பற்றிக்கொண்டவர்கள் என அனைவரையும் உயர்வான கூட்டத்தில் குறிப்பிட்டு ஈடேற்றத்தை வழங்குவானாக.

பின்வருவனவற்றைப் போல:

நிச்சயமாக, தவக்குல் வணக்கத்தின் மிகப்பெரிய வடிவங்களில் ஒன்றாக இருந்து வருகிறது.

அல்லாஹ் கூறினான்:

وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

மேலும் நீங்கள் முஃமின்களாக இருந்தால், அல்லாஹ்வின் மீதே (உங்களுடைய காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை (தவக்குல்) வையுங்கள்”. (அல்குர்ஆன்: 5:23)

எனவே (இங்கே), அவன் நம்பிக்கையை நிபந்தனையாக விதித்தான்: அதாவது அல்லாஹ்வின் மீதான தவக்குலை.

மேலும், அவன் தனது நபியிடம் (ஸல்) கூறினான்:

فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ط

அல்லாஹ்வின் மீதே நீர் (உம்முடைய காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) **நம்பிக்கை (தவக்குல்)** வைப்பீராக! (அல்குர்ஆன்: 3:159)

எனவே (இங்கே), அல்லாஹ்வின் மீது தனது தவக்குலை வைக்குமாறு தனது நபிக்கு (ஸல்) கட்டளையிட்டான். மேலும் அவன் கூறினான்:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَ مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

நபியே! உமக்கும் உம்மைப் பின்பற்றிய விசுவாசிகளுக்கும் **அல்லாஹ் போதுமானவன்**. (அல்குர்ஆன்: 8:64)

மேலும் அவன் கூறினான்:

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا
وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ط وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ط إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ ط قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

எவர் அல்லாஹ்வுக்குப் **பயந்து (தக்வாவுடன்)** நடக்கிறாரோ அவருக்கு (ஒவ்வொரு சங்கடத்திலிருந்தும்) வெளியேறும் வழியை அவன் ஆக்குவான். மேலும், அவர் எண்ணியிராத விதத்தில் அவருக்கு வாழ்வாதாரங்களை அவன் வழங்குவான், எவர் **அல்லாஹ்வின் மீது** (தன் காரியத்தை ஒப்படைத்து முழுமையாக) **நம்பிக்கை (தவக்குல்)** வைக்கிறாரோ அவருக்கு அவனே (முற்றிலும்) போதுமானவன், நிச்சயமாக, அல்லாஹ் தன் காரியத்தை அடைந்தே தீருவான், (ஆயினும்) அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஓர் அளவை திட்டமாக நிர்ணயம் செய்திருக்கிறான். (அல்குர்ஆன்: 65:2,3)

எனவே (இங்கே), அவன் தவக்குலை தக்வாவுடன் (இறையச்சத்துடன்) இணைத்துக் கூறினான். மேலும், அவன் மிக உயர்ந்தவன், கூறினான்:

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ط
ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ ط وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا

மேலும் எவர், அல்லாஹ்வைப் பயந்து (தக்வாவுடன்) நடக்கிறாரோ அவருக்கு அவரின் காரியத்தில் அவன் எளியதை ஆக்குவான். அது(வே) அல்லாஹ்வின் கட்டளையாகும், அதனை உங்களின்பால் அவன் இறக்கிவைத்தான், எவர் அல்லாஹ்விற்குப் பயந்து (தக்வாவுடன்) நடந்துகொள்கிறாரோ, அவரை அவருடைய தீயவைகளைவிட்டும் நீக்கி அவருக்குக் கூலியை மகத்தானதாகவும் (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் ஆக்குகிறான். (அல்குர்ஆன்: 65:4,5)

அவன் தனது கூற்றில் தவக்குலை வணக்கத்துடன் இணைத்தது போலவே, மிக உயர்ந்தவன் (கூறினான்):

فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ط

அவ(ன் ஒருவ)னையே வணங்குவீராக! (சகல காரியங்களையும் ஒப்படைத்து முழுமையாக) **அவன் மீதே நம்பிக்கையும் (தவக்குலும்) வைப்பீராக!** (அல்குர்ஆன்: 11:123)

மேலும், அல்லாஹ் தவக்குலைக் கட்டளையிட்டு, அதன் மக்களைப் புகழ்ந்து, அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பதன் முக்கியத்துவத்தை சுட்டிக்காட்டும் ஏராளமான வசனங்களில் தவக்குலுடைய மக்களை நேசிப்பதாகத் தெரிவித்தான்.

அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பது என்பது உள்ளத்தின் செயல்களிலிருந்தானது ஆகும், அதனால் இது உளரீதியான வணக்கமாகும், எனவே அல்லாஹ்வின் மீதான தவக்குல் என்பது உறுப்புகள் அல்லது மூட்டுக்களுடன் தொடர்புபட்டது அல்ல. பயம், ஃகஷ்யத் (ஞானத்தோடு சேர்ந்த அச்சம்), பேரச்சம், நம்பிக்கை(எதிர்பார்ப்பு) மற்றும் தக்வா போன்று (தக்வக்குலும்) உள்ளத்தில் மட்டுமே உள்ளது, இவை அனைத்தும் உள்ளத்தின் செயல்கள் ஆகும்.

மேலும், தவக்குலின் தரிப்பிடம் என்பது அறிவுடையவர்களில் சிலர் கூறியது போல்: “தவக்குல் என்பது தீனில் (மார்க்கத்தில்) இருந்தானது ஆகும்”. இது உடலில் தலையின் நிலை போன்றது.”

எனவே, தவக்குல் இல்லாத ஒருவனிடம் தீனும் இல்லை, தலை இல்லாத உடலைப் போல; மேலும், உடல் தலையை இழக்கும் போது; அது உயிரை இழந்ததாகப் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது, அதேபோல் தீன் தவக்குலை இழக்கும் போது அது சரியான தீனாக இருக்க முடியாது.

அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பதானது அல்லாஹ்வுக்கான அடிமைத்துவத்தை நிரூபிக்கும் காரியங்களில் மகத்தான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. அல்லாஹ் தன் விசுவாசிகளான அடியார்களை; அவர்களை மற்றவர்களிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறான். எனவே, எவர் அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைக்கவில்லையோ, அவர் நிச்சயமாக காஃபிராவார். மேலும் எவர் அல்லாஹ்வின் மீதும், அவனைத் தவிர மற்றவற்றிலும் தவக்குல் வைக்கிறாரோ அவர் இணைவைப்பாளராவார். மேலும் எவர் அல்லாஹ்வின் மீது மட்டும் தவக்குல் வைக்கிறாரோ, அவர் நிச்சயமாக ஒரு ஏகத்துவ நம்பிக்கை கொண்டவராக இருக்கிறார், அவரை அல்லாஹ் நேசிக்கிறான் மற்றும் அவரது செயல்கள் கூற்றுக்கள் குறித்து அவன் மகிழ்ச்சியடைகிறான், ஏனெனில் அவர் அவற்றை ஒரு உறுதியான அடித்தளத்தின் அடிப்படையில் அமைத்திருக்கிறார்.

அப்படியானால், தீனில் இந்தளவு முக்கியத்துவத்தையும் இடத்தையும் பெற்றுள்ள தவக்குல் என்றால் என்ன?

அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பது என்பதன் பொருள்

அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பது என்பது: அனைத்துக் காரியங்களிலும்; விஷயங்களை அவனிடமே ஒப்படைத்து; அவனையே (நம்பிச்) சார்ந்திருப்பதும், மேலும் அல்லாஹ்விடம் விடயங்களை ஒப்படைத்து அவனைத் தவிர மற்றவர்களிடம் திரும்பாமல் இருப்பதும் ஆகும்.

அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பது என்பது அகீதாவின் அம்சங்களில் உள்ளதாகும், இதன் மூலம் அடிமை அல்லாஹ்வைத் தவிர மற்றவர்களிடம் தனது உள்ளத்தால் திரும்புவதில்லை; இதனால் அவர் எப்போதும் அல்லாஹ்வையே சார்ந்து இருக்கிறார், அவருடைய எல்லாக் காரியங்கள் தொடர்பான விடயங்களையும் அவனிடமே ஒப்படைக்கிறார்.

முஷ்ரிக்குகள் அல்லாஹ் அல்லாத பிறரில் தங்கள் தவக்குலை வைத்து, அல்லாஹ் அல்லாதவர்களிடம் தங்கள் காரியங்களை ஒப்படைத்ததனாலேயே தவிர அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைத்து நிராகரிப்போர் ஆகவில்லை. அல்லாஹ்வைத் தவிர மற்றவர்கள் தங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வார்கள், தங்கள் கவலைகளை இலகுவாக்குவார்கள், அவர்களின் தீங்குகளைத் தடுப்பார்கள் என்று அவர்கள் நம்பினார்கள். அதனால் அவர்கள் விக்கிரகங்களைச் சார்ந்திருந்தனர். சிலைகள், மரங்கள், கற்கள், கல்லறைகள், மண்ணறைகள் மற்றும் இறந்தவர்கள் என அல்லாஹ்வுக்கு மட்டுமே ஆற்றலுடையதான காரியங்களில் படைப்பினங்களைச் சார்ந்திருந்தனர்.

அவர்கள் (படைப்பினங்களான) அவர்களிடம் இரட்சிக்கத் தேடுவது, அவர்களுக்காகப் (பிராணிகளை) பலியிடுவது, அவர்கள் மீது சத்தியம் செய்வது என பல்வேறு வகையான வணக்க வழிபாடுகளை அவர்களுக்குச் செய்ததால், அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பதிலாக (படைப்பினங்களான) அவர்களைச் சார்ந்திருந்தனர்.

மேலும் அவர்கள் தங்களுக்குப் பயன் தருவார்கள் அல்லது தங்களுக்குத் தீங்கு செய்வார்கள் அல்லது தங்கள் தேவைகளை நிறைவேற்றுவார்கள் என்று நினைத்தார்கள்;

அதனால், அவர்கள் அல்லாஹ்வைத் தவிர்த்து அவன் அல்லாத பிறரை நம்பியிருந்ததாலும், சார்ந்திருந்ததாலும், தங்கள் நம்பிக்கைகளையும் வணக்க வழிபாடுகளையும் அவன் அல்லாத மற்றவர்களுக்குச் செலுத்தியதாலும் (அவர்கள்) அல்லாஹ்வை நிராகரித்தனர்.

எனவே, ஷிர்க்கின் அடித்தளம் அல்லாஹ் அல்லாத மற்றவற்றில் தவக்குல் வைப்பதும், அவனை அல்லாத பிறரைச் சார்ந்து இருப்பதும் ஆகும். அதன் காரணமாக உயர்ந்தோனான அல்லாஹ் கூறினான்:

وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝

..மேலும் நீங்கள் முஃமின்களாக இருந்தால், **அல்லாஹ்வின் மீதே** (உங்களுடைய காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) **நம்பிக்கை (தவக்குல்)** வையுங்கள்”. (அல்குர்ஆன்: 5:23)

அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள்: (இந்த வசனத்தில்) முன்கூட்டியே வரும் ‘وَعَلَى اللَّهِ’ - அல்லாஹ்வின் மீதே...’ என்ற கூற்றானது தடையைக் அமுல்படுத்துகிறது. அதாவது அதன் பொருள்: உங்கள் தவக்குலை அல்லாஹ்வின் மீது மட்டுமே வையுங்கள்; வேறு எதிலும் அல்ல என்பதாகும். எனவே அல்லாஹ் தவக்குலை வேறு எதிலும் அல்லாது அவனில் (மட்டுமே வைக்குமாறு) மட்டுப்படுத்தினான். "அல்லாஹ்வின் மீது..." என்பதன் பொருள்: நீங்கள் உண்மை விசுவாசிகளாக இருந்தால் வேறு எதிலும் அல்லாது உங்கள் நம்பிக்கையை அல்லாஹ்வின் மீதே வையுங்கள். எனவே, அல்லாஹ்; அவன் மீதான தவக்குலை; ஈமான் மற்றும் தவ்ஹீதின் அடையாளமாக ஆக்கியிருக்கிறான்.

தான் ஒரு நம்பிக்கையாளர் மற்றும் ஏகத்துவவாதி என்று கூறிக் கொண்டு தனது தவக்குலை அல்லாஹ்வைத் தவிர்த்து, கற்கள், மரங்கள், சிலைகள், கல்லறைகள், இறந்த மனிதர்கள் போன்றவற்றில் வைக்கிறவரைப் பொறுத்தவரை. உண்மையில் அவர் கூறுவது பொய்யாகும், மேலும் அவர் முஃமின் அல்ல, ஏனெனில் அவர் தனது காரியங்களில் அல்லாஹ்வைத் தவிர்த்துவிட்டு மற்றவற்றில் தனது தவக்குலை வைக்கிறார்.

அவ்வாறே, ஒருவருக்கு வாழ்வாதாரத்திற்காக உலகத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதிலும், எதிரிகளைத் தடுப்பதிலும், அவனிடமிருந்து தீங்கு மற்றும் காயம் ஏற்படுவதைத் தடுப்பதிலும் அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பது என்பது உள்ளது.

அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பது என்பது தீன் மற்றும் உலக விஷயங்களில் (என இரண்டிலும்) உள்ளது; எனவே உங்கள் அகீதா மற்றும் தவ்ஹீத் தொடர்பானவற்றில் நீங்கள் அல்லாஹ்வின் மீது சார்ந்திருக்கிறீர்கள். உண்ணுதல், குடித்தல், உடுத்துதல் மற்றும் இலக்குகளை அடைதல் போன்ற உலகத் தேவைகளாக இருந்தாலும் உங்கள் தேவைகளை அடைவதில் நீங்கள் அல்லாஹ்வையே சார்ந்திருக்கிறீர்கள். அவ்வாறே, எப்பொழுதும் அல்லாஹ்வின் மீதே உங்களது தவக்குலை வைத்து, உங்களது எல்லாக் காரியங்களிலும் அவனையே சார்ந்திருக்கவும்.

தவக்குல் என்பது அகீதா மற்றும் தவ்ஹீத் தொடர்பான விஷயங்களுடன் மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. மாறாக அது வாழ்வாதாரத்தைத் தேடுவது உட்பட உலக விஷயங்களையும் உள்ளடக்குகிறது. உங்கள் நோக்கங்களை அடைய அல்லாஹ்வைத் தவிர மற்றவர்களைச் சார்ந்திருக்காதீர்கள்; ஏனெனில் அனைத்து விவகாரங்களும் அல்லாஹ்வின் கையிலேயே இருக்கின்றது. அவன் கையில் வானங்கள் மற்றும் பூமியின் திறவுகோல்கள் உள்ளன, எனவே நீங்கள் உங்கள்

தவக்குலை அவனில் வைப்பது கடமையாகும். இவ்வாறு, அடியார்களின் தேவைகள் அவனது கையில் இருப்பதால், அல்லாஹ்வைத் தவிர மற்றவற்றில் மனிதன் எப்படி தவக்குல் வைக்க முடியும்? மேலும் அல்லாஹ் அல்லாத பிறரை அவனது தீன் மற்றும் உலக வாழ்வுக்காகச் சார்ந்திருக்க முடியுமா? இது அறியாமையினாலும், அல்லாஹ்வை விட்டு விலகியதினாலும் ஏற்படுவதாகும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. எனவே தவக்குலுடன் இருக்கும் நிலையானது அடிமைத்தனத்தை நிரூபிப்பதில் (அல்-உபூதிய்யா) மிகப்பெரிய நிலையாக இருந்து வருகிறது.

அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பதும் ஆதாரமான வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதும்

மேலும், அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பது என்பது ஆதாரமான வழிமுறைகளை விட்டுவிட்டு அல்லாஹ்விடம் காரியங்களை ஒப்படைப்பது அல்ல. இதன் விளைவாக, நாம் வாழ்வாதாரத்தை தேடுவதை விட்டுவிட்டு, "அல்லாஹ் எங்களுக்கு வாழ்வாதாரத்தைத் தர விரும்பினால், நாங்கள் உட்கார்ந்திருக்கும் போது அது வரும்". மேலும், நாம் அறிவைத் தேடுவதை விட்டுவிட்டு, "அல்லாஹ் நமக்கு அறிவை தர நாடினால், அது நாம் வீட்டில் அமர்ந்திருக்கும்போது நமக்கு வரும்". மேலும், வாழ்வாதாரத்துக்குரிய வழிமுறைகளை செயல்படுத்தாமல் "அல்லாஹ் நமக்கு விதித்திருந்தால் அது நம்மை வந்து சேரும்" எனக் கூறிக் கொண்டு நாம் எடுக்க வேண்டிய அனைத்து நன்மையான பயனுள்ள விஷயங்களையும் விட்டுவிடுவது. இது ஒரு பெரிய தவறாகும்.

அல்லாஹ்வின் மீதான தவக்குல் மற்றும் பயனுள்ள ஆதார வழிமுறைகளை மேற்கொள்வது ஆகிய இரண்டு விஷயங்களையும் இணைத்து விளங்குவது அவசியமாகும். இலக்கை அடைவதில் அல்லாஹ்வின் மீது தனது தவக்குலை வைக்கும் அதே வேளையில், வாழ்வாதார வசதிகளைத் தேடுவதற்கான வழிமுறைகளை மனிதன் செய்கிறான்.

மனிதன் தன் தவக்குலை அல்லாஹ்வின் மீது வைத்து விதையை விதைக்கிறான். விதையை வளர்ப்பதிலும் அதன் பழங்களிலும், நோய்களில் இருந்து பாதுகாத்து, அதன் நன்மையைப் பெறுவதிலும், அதன் மூலம் பயனடைவதிலும் (மனிதன் தன் தவக்குலை அல்லாஹ்வின் மீது வைக்கிறான்).

உங்கள் தவக்குலை அல்லாஹ்வின் மீது வைத்து கண்டிப்பாக நீங்கள்தான் உங்கள் விதையை விதைத்து நடவும், தண்ணீர் ஊற்றவும்,

பராமரிக்கவும் வேண்டும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதன் பாதுகாப்பு, மேம்பாடு, அறுவடை மற்றும் அதன் பலாபலன்களை அடைவதிலும் அதன் மூலம் பயனடைவதிலும் உங்கள் தவக்குலை அல்லாஹ்வின் மீது வைக்க வேண்டும்.

அதேபோல், ஒரு மனிதன் திருமணம் செய்வதை விட்டுவிட்டு, “அல்லாஹ் எனக்கு குழந்தைகளைத் தர நாடினால், திருமணம் செய்யாமலேயே அவர்கள் என்னிடம் வருவார்கள்; இது தவக்குலில் உள்ளதாகும்” என்று கூறுவாரானால், நாங்கள் கூறுகிறோம்: இது ஒரு பிழையான கூற்றாகும், ஒரு விவேகமுள்ள நபர் இவ்வாறு கூறமாட்டார்.

அல்லாஹ் ஆதாரமான வழிமுறைகளை உண்டாக்கியிருக்கிறான். திருமணம் என்பது சந்ததிகளையும் குழந்தைகளையும் பெறுவதற்கான ஆதாரமான ஒரு வழிமுறையாகும். மேலும், அல்லாஹ் ஆதாரமான வழிமுறைகளை எடுத்துக் கொள்ளுமாறு கட்டளையிட்டுள்ளான், எனவே நீங்கள் ஆதாரமான வழிமுறைகளைச் செயல்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். திருமணம் ஒரு வழிமுறையாகும், அது உங்களிடம் இருக்கிறது, நீங்கள் அதைச் செயல்படுத்தி அதைத் தேடுங்கள். மேலும் குழந்தைகளைப் பெறுவது என்பது அல்லாஹ்விடம் உள்ளது, அது திருமணத்தின் பலனாகும். மேலும் முடிவு அல்லாஹ்வின் கையில் உள்ளது; வழிமுறைகளை நிறைவேற்றுவதானது உங்களிடம் இருக்கிறது.

[ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் (ஒட்டகத்தை அவிழ்த்து விட்டு அல்லாஹ்வின் மீது முழுதும் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டுமா?” என்று கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “(ஒட்டகத்தை) கட்டிவைத்து விட்டு அல்லாஹ்வின் மீது முழுதும் நம்பிக்கை வைப்பீராக!” என்று பதிலளித்தார்கள். (இப்னு ஹிப்பான் 731, திர்மிதி 2517)]

எனவே இரண்டு விஷயங்களுக்கிடையேயும் இணைத்து விளங்குவது அவசியமாகும் அதாவது அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பதுடன் அதற்கான ஆதார வழிமுறைகளைச் செயல்படுத்துவது. வழிமுறைகளை நம்பி அல்லாஹ்வின் மீது தனது தவக்குலை வைக்காத ஒருவரைப் பொறுத்தவரை, அல்லது, தவக்குலை நம்பி ஆதாரமான வழிமுறைகளைச் செயற்படுத்தாதவரைப் பொறுத்தவரை, இரண்டுமே தவறானவை மற்றும் ஏமாற்றத்திற்குள்ளானவை ஆகும்.

இதன் காரணமாக, அறிஞர்கள் (அல்லாஹ் அவர்கள் மீது கருணை காட்டுவானாக) வழிமுறைகளை நம்புவது ஷிர்க் எனவும், வழிமுறைகளை விட்டுவிடுவது இஸ்லாமிய சட்டத்தில் கண்டிக்கத்தக்கது எனவும் கூறுகின்றனர். ஏனெனில் மார்க்கச் சட்டம் வழிமுறைகளை எடுத்துக் கொள்ள உத்தரவிடுகிறது, எனவே ஆதாரத்திற்கான வழிகளை விட்டுவிலகி அவற்றை அடியோடு கைவிடுவது கண்டிக்கத்தக்கது. மேலும் அது அல்லாஹ் கட்டளையிட்டதைக் கைவிட்டதாக அமையும்.

فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ

ஆகவே, (உங்களுக்கு வேண்டிய) உணவை அல்லாஹ்விடமே தேடுங்கள். (அல்குர்ஆன்: 29:17)

ஆகவே, “உங்களுக்கான உணவை அல்லாஹ்விடமே தேடுங்கள்...” என்று அவன் கூறியதன் பொருள்: வாழ்வாதாரத்தைத் தேடுங்கள்; மஸ்ஜிதுகளில் உட்கார்ந்து கொண்டு நீங்கள் தவக்குலுடைய மக்கள் என்று கூறிக்கொண்டிருக்காதீர்கள். மேலும் வீடுகளில் உட்கார்ந்து கொண்டு உணவு உங்களிடம் வந்து சேரும் என்று கூறாதீர்கள். இது தவறு, மேலும் ஒரு விசுவாசி இதைச் சொல்லக் கூடாது!

இதன் காரணமாக, தாங்கள் தவக்குலுடைய மக்கள் என்று கூறிக் கொண்டு வாழ்வாதாரத்திற்கான வழிகளை விட்டுவிட்ட ஒரு கூட்டத்தை உமர்(ரழி) அவர்கள் கண்டதும்; கேட்டார்கள்: “நீங்கள் யார்?”, அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: “நாங்கள் தவக்குலுடைய மக்கள்”. அதற்கு உமர்

கூறினார் : “ இல்லை , நீங்கள் முதாக்கிலூன் (பிறரில் தங்கியிருப்பவர்கள்) ” பொருள் : நீங்கள் மக்களிடம் தேவையுடையவர்களாக இருக்க விரும்புவர்கள்.

மேலும், உயர்ந்தோனான அல்லாஹ் கூறினான்:

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ

பின்னர், (ஜுமுஆத்) தொழுகை நிறைவேற்றுப்பட்டுவிட்டால் (பள்ளியிலிருந்து வெளிப்பட்டுப்) பூமியில் பரவிச் சென்று, அல்லாஹ்வுடைய பேரருளைத் தேடிக்கொள்ளுங்கள், (அல்குர்ஆன்: 62:10)

இதன் பொருள்: பயனுள்ள வழிகளைச் செயல்படுத்துவதன் மூலம் வாங்கவும், விற்கவும் அத்துடன் வாழ்வாதாரத்தைத் தேடிக் கொள்ளவும் என்பதாகும். அல்லாஹ் அவர்களுக்கு (முஸ்லிம்களுக்கு) வணக்கத்தையும் தொழுகையையும் அதன் குறிப்பிட்ட நேரத்திலும் இடத்திலும் செய்யுமாறு கட்டளையிட்டான் அதுதான் மஸ்ஜித். பின்னர் அவன் அதன் (குறிப்பிட்ட) இடத்தில் வாழ்வாதாரத்தை தேடிக்கொள்ளுமாறு கட்டளையிட்டான். அதுதான் மஸ்ஜிதுக்கு வெளியில்:

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ

பின்னர், (ஜுமுஆத்) தொழுகை நிறைவேற்றுப்பட்டுவிட்டால் (பள்ளியிலிருந்து வெளிப்பட்டுப்) பூமியில் பரவிச் சென்று, (அல்குர்ஆன்: 62:10)

ஏனெனில், மகத்துவமும் உயர்ந்தவனுமான அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வது கூட வாழ்வாதாரத்தை அடைவதற்கான வழிமுறையாகவும் உள்ளது, அதைப் பெறுவதற்கான மிகப்பெரிய காரணமாகவும் மற்றும் எளிமையான காரியமாகவும் உள்ளது:

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ ۚ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

எவர் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து (தக்வாவுடன்) நடக்கிறாரோ அவருக்கு (ஒவ்வொரு சங்கடத்திலிருந்தும்) வெளியேறும் வழியை அவன் ஆக்குவான். மேலும், அவர் எண்ணியிராத விதத்தில் அவருக்கு வாழ்வாதாரங்களை அவன் வழங்குவான், எவர் அல்லாஹ்வின் மீது (தன் காரியத்தை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை (தவக்குல்) வைக்கிறாரோ அவருக்கு அவனே (முற்றிலும்) போதுமானவன், நிச்சயமாக, அல்லாஹ் தன் காரியத்தை அடைந்தே தீருவான், (ஆயினும்) அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஓர் அளவை திட்டமாக நிர்ணயம் செய்திருக்கிறான். (அல்குர்ஆன்: 65:2,3)

மேலும் உமர் (ரழி) அவர்கள், (மஸ்ஜிதில்) வணக்கத்திற்காக அமர்ந்திருந்து அதன் விளைவாக (வாழ்வாதாரத்திற்காக) மற்றவர்களைச் சார்ந்திருந்த ஒரு கூட்டத்தை ஆட்சேபித்து, அவர்களை அடித்து, உணவையும் வாழ்வாதாரத்திற்கான வழியையும் தேடிக்கொள்ளுமாறு கட்டளையிட்டு. “வானங்கள் தங்கத்தையும் வெள்ளியையும் பொழிவதில்லை என்பதை நீங்கள் நிச்சயமாக அறிவீர்கள்” என்று கூறினார்கள். தங்கமும் வெள்ளியும் முயற்சி செய்வதன் மூலமுமே அடையப்படுகின்றன. எனவே வாழ்வாதாரத்தைத் தேடுவதற்காக அதற்கான வழிமுறைகளைச் செயல்படுத்துங்கள். வழிமுறைகளை விட்டுவிட்டு அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைக்கிறேன் என்று கூறுபவரைப் பொறுத்தவரை அவர் 'பலவீனம்' என்று குறிப்பிடப்படுகிறார். பொருள்: பலவீனம் காரணமான சோம்பேறி, அது சோம்பல் மற்றும் மந்தமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பலவீனம் மற்றும் சோம்பல் இரண்டிலிருந்தும் நபி (ஸல்) அவர்கள் (அல்லாஹ்விடம்) பாதுகாவல் தேடியிருக்கிறார்கள்.

உறுப்பு அல்லது உணர்வு செயலிழந்து போனதன் காரணமாக மக்களை ஏமாற்றுவதில் ஈடுபடாத பலவீனத்தைப் பொறுத்தவரை, அது மன்னிக்கப்பட்டது மற்றும் அந்தப் பலவீனமான நபர் உதவிக்கு

தகுதியானவர் ஆவார். மேலும் சோம்பேறித்தனம், மந்தம் காரணமாக வாழ்வாதாரத்திற்கான வழியை விட்டுவிட்டு தான் அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைத்திருக்கும் நபர் என்று கூறிக்கொள்ளும் பலவீனமான நபரைப் பொறுத்தவரை, இது ஏற்கப்படாதது ஆகும், இதை விட்டு நபியவர்கள் பாதுகாப்புத் தேடினார்கள். மேலும் கூடுதலாக கோழைத்தனம், கஞ்சத்தனம், கடனைச் சமாளித்தல் மற்றும் ஆண்களின் மேலாதிக்கம் ஆகியவற்றையும் (விட்டு நபியவர்கள் பாதுகாப்புத் தேடினார்கள்)

மக்கள் (குழு ஒன்று) முஸ்லிம்களுடன் ஹஜ் செய்தார்கள், (திரும்பிச் செல்லும்) பயணத்திற்கான ஏற்பாடுகள் எதுவும் அவர்களிடம் இருக்கவில்லை. (ஆனால்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் உள்ளவர்கள் என்று கூறுவதால், அவர்கள் எந்தப் தயாரிப்புகளையும் செய்து கொள்ளாமலேயே அவர்களுக்கு வசதி வந்துவிடும் (என்று எண்ணியிருந்தார்கள்), எனவே மகத்துவமும் மிக உயர்ந்தவனுமான அல்லாஹ் அவர்களுக்கு தயாரிப்புகளை எடுத்துச் செல்லுமாறு கட்டளையிட்டான்:

وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ ۖ

. ஆகவே, (ஹஜ்ஜுடைய பிரயாணத்திற்கு வேண்டியவற்றை) **தயாரிப்புகளை** செய்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள், நிச்சயமாக **தயாரிப்பு** செய்யப்பட வேண்டியவற்றில் மிகச் சிறந்தது பயபக்தியே ஆகும். (அல்குர்ஆன்: 2:197) (தப்ஸீர் இப்னு கஸீர்)

தயாரிப்புகள் இரண்டு வகையானவை: உலகத்திற்கான தயாரிப்புகள் மற்றும் மறுமை வாழ்க்கைக்கான தயாரிப்புகள். உலகிற்கான தயாரிப்பு ஏற்பாடுகளில் உணவு, பானங்கள், உடைகள் மற்றும் ஒரு பயணியின் தயாரிப்பு ஏற்பாடுகளிலிருந்து மனிதனுக்குத் தேவையான அனைத்தும் அடங்கும். மறுமை வாழ்க்கைக்கான தயாரிப்பு ஏற்பாடுகளைப் பொறுத்தவரை, அது தகவா ஆகும்.

فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى

நிச்சயமாக **தயார்** செய்யப்பட வேண்டியவற்றில் மிகச் சிறந்தது **பயபக்தியே** ஆகும். (அல்குர்ஆன்: 2:197)

எனவே, நீங்கள் உங்கள் உலக வாழ்க்கைக்கான தயாரிப்பு ஏற்பாடுகளையும் எடுத்துக்கொள்கிறீர்கள், உங்கள் மறுமை வாழ்க்கைக்கான தயாரிப்பு ஏற்பாடுகளையும் எடுத்துக்கொள்கிறீர்கள். உங்கள் உலக வாழ்க்கைக்கு உணவு, பானங்கள் மற்றும் பயணத்திற்கான ஆடைகளை நீங்கள் தயாரிப்பு ஏற்பாடுகளாக எடுத்துக்கொள்கிறீர்கள், இதன் மூலம் நீங்கள் மற்றவர்களிடமிருந்து தேவையற்று இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் தகவாவைக் கொண்டு உங்களின் மறுமை வாழ்க்கைக்கான தயாரிப்பு ஏற்பாடுகளையும் எடுத்துக்கொள்கிறீர்கள். அது: அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவது மற்றும் அவன் தடைசெய்தவற்றை விட்டுவிடுவது ஆகும்.

எனவே தகவா என்பதன் பொருள்: அல்லாஹ்வின் தண்டனையிலிருந்தும் அவனது கோபத்திலிருந்தும் உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் ஒரு கவசத்தை எடுத்துக் கொள்கிறீர்கள். மேலும் நீங்கள் நெருப்பிலிருந்து உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்கிறீர்கள், மேலும் இந்தக் கவசம் நற் செயல்களைச் செய்வதன் மூலம் மட்டுமே (உண்மைப்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டு) இருக்கும். மேலும் அல்லாஹ்வின் மீதான தகவாவின் மூலம் நீங்கள் நெருப்பிலிருந்து இரட்சிப்பை அடைவீர்கள்

என அவன் மிக உயர்ந்தவனான கூறினான்:

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جَنًّا

(அவ்வாறு வந்ததன்) பின்னர் **பயபக்தியுடையோராக** இருந்தார்களே அவர்களை நாம் ஈடேற்று வோம், அநியாயக்காரர்களை முழுந்தாளிட்டவர்களாக அதில் விட்டும் விடுவோம்.

(அல்குர்ஆன்: 19:72)

நன்னெறியான செயல்களைத் தவிர, நெருப்பிலிருந்து பாதுகாப்பு இல்லை. எனவே அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை வைப்பதும், நற்செயல்களைச் செய்வதும் மறுமை வாழ்வின் தயாரிப்பு ஏற்பாடுகளாகும். மேலும் அவை அவனது கோபம், அவனது நெருப்பு மற்றும் அவனது தண்டனையிலிருந்து காக்கும் ஒரு கவசமாகும். எனவே அடியான் தனது தீன் மற்றும் உலக வாழ்க்கையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுமாறு கட்டளையிடப்படுகிறான். அவனது தற்போதைய வாழ்க்கை மற்றும் அவனது மறுமை வாழ்க்கையின் பயனைப் பெற அவன் கட்டளையிடப்படுகிறான். அவன் அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிடப்படுகிறான். மேலும் அவன் அதற்கான வழிமுறைகளை நிறைவேற்றும்படி கட்டளையிடப்படுகிறான்; எனவே அவற்றுக்கிடையே (அனைத்தையும்) இணைத்துப் புரிவது முற்றிலும் அவசியம்.

மிக உயர்ந்தோனான அல்லாஹ்வின் மீதுள்ள தவக்குல் என்பதன் பொருள்: வாழ்வாதாரத்தைத் தேடுவதற்கான பொருத்தமான வழிமுறைகளை விட்டுவிடுவது என்று யாரும் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளக் கூடாது. அது தவறு. மேலும் அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பதை விட வாழ்வாதாரத்தைத் தேடுவதற்கான வழிமுறைகளை நிறைவேற்றுவது போதுமானது என்று யாரும் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடாது, மாறாக இரண்டு விஷயங்களும் அவசியம்:

1. அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல்
2. பொருத்தமான வழிமுறைகளை மேற்கொள்வது.

لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ لَرُزِقْتُمْ كَمَا يُرْزَقُ الطَّيْرُ تَغْدُو خِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا

“அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைக்க வேண்டிய விதத்தில் தவக்குல் வைத்து, அவன் மீது நீங்கள் மெய்யாகவே சார்ந்திருந்தால்,

பறவைகளுக்கு உணவளிப்பதைப் போல் உங்களுக்கும் அவன் உணவளிப்பான். (எந்த முன்னேற்பாடும் இல்லாமல், இறைவன் மீது நம்பிக்கை வைத்துப்) பறவைகள் காலைப் பொழுதில் (وُذُو) பசி வயிற்றோடு (خَمَصَ) (உணவு தேடி) வெளிக்கிளம்புகின்றன. மாலையில் (وُزُو) அவை நிரம்பிய வயிறுகளோடு (بَطْنٍ) கூடு திரும்புகின்றன.” என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். [நூல்: இப்னுமாஜா (4303/4164), திர்மிதி (7/92, 2344), ஹாகிம் (4/318) அஹ்மத்- (205, 370, 373), இப்னு ஹிப்பான்-730 , ஹாகிம்-7894]

“அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைக்க வேண்டிய விதத்தில் தவக்குல் வைத்து..” என்று நபியவர்கள் (ஸல்) கூறியதன் பொருள்: அவன் மீது நம்பிக்கையுடன் ஆதரவு வைத்து, அவனுடைய வாக்குறுதியை நம்புங்கள். பின்னர் “அவன் பறவைகளுக்கு உணவளிப்பதைப் போல் உங்களுக்கும் உணவளிப்பான்”. அது நாளின் “وُذُو” உடைய நேரத்தில் உணவைத்தேடிப் புறப்படுகின்றது. “الغدوة” என்பதன் பொருள்: நாளின் ஆரம்ப நேரம் என்பதாகும். அது “கிமாஸ் - خَمَصَ” உடன் தன் கூட்டை விட்டு வெளியே செல்கிறது. “கிமாஸ்” என்பதன் பொருள்: பசி வயிற்றுடன் என்பதாகும். மேலும் தருஹ் - وُزُو என்பதன் பொருள்: நாளின் இறுதிப் பகுதி என்பதாகும், அத்துடன் Bபிதான் - بَطْنٍ என்பதன் பொருள்: நிரம்பிய வயிறு என்பதாகும்.

எனவே பறவை அதன் கூட்டில் இருக்கவில்லை என்பதை நினைவில் கொள்க. மாறாக, அது வாழ்வாதாரத்துக்கான வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்துவதில் தனது முயற்சியை மேற்கொண்டது. மேலும் அதன் கூட்டை விட்டு வெளியேறி, உணவைத் தேடியதாக வாழ்வாதாரம் கிடைக்கும் இடங்களுக்குச் சென்றது. அந்தப் பறவை; அல்லாஹ் அதற்கு வைத்துப் படைத்த உள்ளுணர்வினால், வாழ்வாதார வழிமுறைகளைச் செயல்படுத்துவது அவசியம் என்பதை அறிந்திருந்தது. அதனால் அது வெளியே சென்று உணவு தேடியது, அல்லாஹ் அதை

வழங்கினான், மேலும் அது அல்லாஹ்வின் உணவைக் கொண்டு நிறைந்த வயிற்றுடன் கூடு திரும்பியது.

ஆகவே, ஆதமுடைய மக்களே, நீங்கள் இந்த வழிமுறையை நிறைவேற்றினால், அல்லாஹ் இந்தப் பறவைகளுக்கு வழங்குவது போல் உங்களுக்கும் நிச்சயமாக வழங்குவான்; இருப்பினும், இந்த விவகாரத்தில் மனிதன் குறைபாடுள்ளவனாக இருந்தால், அவர் பற்றாக்குறை மற்றும் போதுமற்றதை அடைகிறார். அவர் (தவக்குலை விட்டுவிட்டு) வாழ்வாதார வழிமுறைகளை நம்பியிருந்தால், ஹதீஸில் வருவது போல் அல்லாஹ் அவரை அவைகளிடம் சாட்டிவிடுவான். “யார் (தவக்குலை விட்டு விட்டு) எதையாவது பற்றித் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறாரோ, அவர் அதன் மீதே சாட்டப்படுவார்”

மேலும் அவர் வழிமுறைகளைப் புறக்கணித்து, அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைத்தார் என்றால் அவர் அதைத் தவறாக விளங்கியிருக்கிறார். மேலும் அவர் அல்லாஹ் கட்டளையிட்டபடி செயல்படவில்லை. ஏனெனில் வாழ்வாதாரத்திற்கான வழிமுறைகளைக் கைக்கொள்ளுமாறு அல்லாஹ் கட்டளையிட்டுள்ளான். மேலான அவன் கூறினான்:

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَظْلَمُونَ

மேலும், அவர்களுக்காக (அவர்களோடு போர் செய்வதற்காக) உங்களுக்கு பலத்தால் சாத்தியமானதையும், (திறமையான) போர்க் குதிரைகளைக் கட்டி வைப்பதையும் நீங்கள் (எந்நேரமும் தயார் செய்து வைப்பீர்கள், இதனால், அல்லாஹ்வுடைய விரோதியையும், உங்களுடைய விரோதியையும் இவர்களல்லாத மற்றவர்களையும் பயப்படச் செய்வீர்கள், அவர்களை நீங்கள் அறியமாட்டீர்கள், அல்லாலாஹ்தான் அவர்களை அறிவான், (இதற்காக) அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் நீங்கள் எதைச் செலவு செய்தபோதிலும் அதன் கூலியை உங்களுக்குப் பூரணமாகவே வழங்கப்படும், (அதில் ஒரு சிறிதும்) நீங்கள் அநீதி இழைக்கப்படவுமாட்டீர்கள். (அல்குர்ஆன்: 8:60)

எனவே அல்லாஹ், முஸ்லிம்களுக்கு வெற்றியைத் தரவும், (போரின் போது) நிராகரிப்போரை கொல்லவும் வல்லவனாக இருக்கிறான். தூயவனான அவன் கூறினான்:

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا أَثْنَيْتُمْ لَهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَا ۖ فَمَا مَنَّا بَعْدُ وَإِنَّا فِدَاءٌ ۚ حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ۚ ذَٰلِكَ ۖ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرْنَا مِنْهُمْ ۚ وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ ۚ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ

ஆகவே, (விசுவாசிகளே! உங்களிடம் போர் புரியும்) நிராகரிப்போரை நீங்கள் சந்திப்பீர்களாயின், (தயக்கமின்றி அவர்களுடைய) பிடரிகளை வெட்டுங்கள், முடிவாக நீங்கள் அவர்களுடன் கடும் போரிட்டு (கைதிகளாகப் பிடித்துக்கொண்டு) விட்டால் அப்போது (கைதிகளின்) கட்டை பலப்படுத்தி விடுங்கள், அதன், பின்னர் (அவர்களை) உபகாரமாக (விட்டு விடுங்கள்) அல்லது ஈடுபெற்று (விட்டு விடுங்கள், இவ்வாறு) போர் (புரியும் எதிரிகள்) தம் ஆயுதங்களைக் கீழே வைக்கும் வரையில் (போர் புரியுங்கள்), இது (அல்லாஹ்வின் கட்டளையாகும்) அல்லாஹ் நாடியிருந்தாலோ (முன்னதாகவே பதிலடி கொடுத்து) அவர்களை தண்டித்திருப்பான், எனினும், (போர் புரிய கட்டளையிட்டது) உங்களில் சிலரை, சிலரைக்கொண்டு சோதிப்பதற்கேயாகும், மேலும், அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் கொல்லப்பட்டார்களே அத்தகையோர்_அவர்களுடைய (நன்மையான) செயல்களை அவன் வீணாக்கிவிடவே மாட்டான். (அல்குர்ஆன்: 47:4)

அல்லாஹ் நிராகரிப்போரை ஒரே சந்தர்ப்பத்தில் அழித்து, அவர்களிடமிருந்து முஸ்லிம்களை விடுவிக்க வல்லவன், ஆனால் அல்லாஹ் தனது ஞானத்திலிருந்து விரும்புவதாவது:

1. அல்லாஹ்வின் வார்த்தையை உயர்ந்ததாக ஆக்குவதற்காக அவர்கள்; ஒருவரைக் கொண்டு ஒருவர் சோதிக்கப்படுவது.
2. அந்த முஸ்லீம் அல்லாஹ்வின் பாதையில் உயிர்த் தியாகத்தை அடையலாம் என்பது.

3. அந்த ஜிஹாத் அவனது நேசர்களால் சாதிக்கப்படுவது. அத்துடன் அவர்களது சுயம், ஆன்மா, உள்ளம் மற்றும் செல்வம் ஆகியவை அல்லாஹ்வுக்குக் கீழ்ப்படிவது கொண்டு மிகப்பெரிய வணக்கங்களில் ஒன்றாக இருந்து வருகிற ஜிஹாதிற்காகத் தியாகம் செய்யப்படுவது.

அல்லாஹ் தன்னிடமிருந்து ஒரு தண்டனையால் காஃபிர்களை ஒரேயடியாக அழித்துவிட்டால், இந்த நன்மைகள் இழக்கப்பட்டுவிடும் மற்றும் ஜிஹாத் அற்றுப் போய்விடும். மேலும் உயிர்த் தியாகிகள் (ஷஹ்தாக்கள்) அல்லாஹ்வின் மீதுள்ள நம்பிக்கையில் உயிர்த் தியாகத்தையோ சத்தியத்தையோ அடைய வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடும்.

எனவே அவர்கள் நம்பிக்கையில் உண்மையாளர்களா? என அல்லாஹ் நம்பிக்கையாளர்களை சோதிக்கிறான். ஏனென்றால், நம்பிக்கையில் உண்மையுள்ளவர் அல்லாஹ்வின் பாதையில் பாடுபடுகிறார், மேலும் அல்லாஹ்வின் வார்த்தையை உயர்ந்ததாக ஆக்குவதற்காகத் தன்னையும், தனது செல்வத்தையும், தனது வசதியையும் தியாகம் செய்கிறார். நயவஞ்சகனைப் பொறுத்தமட்டில் பாசாங்கான விசுவாசத்துடன் பொய் சொல்கிறான், அப் பொய்யானது அவனை ஜிஹாத்தில் இருந்து விலகியிருக்கச் செய்து அதை தாமதப்படுத்துகிறது, மேலும், இது நயவஞ்சகத்தை உண்மையான விசுவாசத்திலிருந்து வேறுபடுத்துகிறது.

காஃபிர்களுக்கு எதிரான ஜிஹாத்தில் நன்மை உண்டு. மிக உயர்ந்தவனான அல்லாஹ் கூறினான்:

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ

மேலும், அவர்களுக்காக (அவர்களோடு போர் செய்வதற்காக) உங்களுக்கு பலத்தால் சாத்தியமானதை, (எந்நேரமும்) தயார் செய்து வைங்கள், (அல்குர்ஆன்: 8:60)

பொருள்: காஃபிர்களுக்கு எதிரான ஜிஹாத் வெறும் பேச்சு மற்றும் (துஆ) பிரார்த்தனையால் அடையப்படுவதில்லை. ஆம், பிரார்த்தனை ஒரு நல்ல விஷயம் மற்றும் வலிமையான ஆயுதம், இருப்பினும் அது போதுமானதாக இல்லை. மாறாக, ஜிஹாதை செயல்படுத்துவது முற்றிலும் அவசியம்.

எனவே ஜிஹாத் முன் ஏற்பாடு இல்லாமல் இருக்க முடியாது, மேலும் உயர்ந்தோனான அல்லாஹ் கூறியது போல் முன் தயாரிப்பு வெற்றிக்கான வழிமுறையாகும்:

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ

மேலும், அவர்களுக்காக (அவர்களோடு போர் செய்வதற்காக) உங்களுக்கு பலத்தால் சாத்தியமானதை, (எந்நேரமும்) **தயார்** செய்து வைப்பீர்கள், (அல்குர்ஆன்: 8:60)

ஆயுத பலம், நிதியியல் பலம் மற்றும் இயந்திரங்களில் பலம் என ஒவ்வொரு துறையிலும் ஒவ்வொரு வயதினருக்கும் என அதன் கருத்தில் உள்ளது.

மேலும், ‘நாங்கள் முஸ்லீம்கள், (அல்லாஹ்வுடைய) விசுவாசிகள், அவர்களோ நிராகரிப்பாளர்கள், எனவே ஆதார வழிமுறைகளைச் செயல்படுத்தாமல் எங்கள் நம்பிக்கையின் காரணமாக நாங்கள் வெற்றி பெறுவோம்’ என்று நாங்கள் கூறக் கூடாது. இது சரியல்ல. வெற்றிக்குத் தேவையான ஆதார வழிமுறைகளைப் பெறுவது அவசியம், மேலும் சோதனைக்குள்ளாவதும் சோதிக்கப்படுவதும் அவசியம், மேலும் தியாகம் செய்வது அவசியம், அத்துடன் விசுவாசத்தின் உண்மைத்தன்மையை நிரூபிக்கும் வாய்ப்பை வழங்குவதும் அதுவே. உயர்ந்தோனான அல்லாஹ் கூறினான்:

أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ

மனிதர்கள் _”நாங்கள் விசுவாசங்கொண்டோம்” என்று அவர்கள் கூறுவது கொண்டு (மட்டும்) அவர்கள் விட்டுவிடப்படுவார்கள் என்றும்,

அவர்கள் சோதனைக்குள்ளாகப் பட்டவாட்டார்கள் என்றும் எண்ணிக்கொண்டார்களா? (அல்குர்ஆன்: 29:2)

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ

இவர்களுக்கு முன்னிருந்தோரையும் திட்டமாக நாம் சோதித்திருக்கின்றோம், ஆகவே, (விசுவாசங்கொண்டோம் என்று கூறும் இவர்களில்) உண்மை சொல்பவர்களை, நிச்சயமாக அல்லாஹ் அறிவான், (அவ்வாறே, இவர்களில்) பொய்யர்களையும் நிச்சயமாக அவன் அறிவான். (அல்குர்ஆன்: 29:3)

இது அல்லாஹ்வின் ஞானம்

எனவே, காஃபிர்களுக்கு எதிரான ஜிஹாதில், இரண்டு விஷயங்கள் அவசியம்:

1. அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல்; இதுதான் அடித்தளம்
2. ஒவ்வொரு துறைக்கும் வயதினருக்கும் பொருத்தமான வலிமை மற்றும் பாதுகாப்புகளைத் தயாரித்தல்.

இந்த இரண்டு விஷயங்களும் முக்கியமானவை.

இதன் காரணமாக, உஹத் யுத்தம் இடம்பெற்றபோது, சோதனை, காயங்கள் மற்றும் இறப்பு ஆகியவற்றிலிருந்து முஸ்லிம்களுக்கு என்னவெல்லாம் நிகழ்ந்தது?. காஃபிர்கள் புறப்பட்டு: "நாங்கள் முஹம்மது மற்றும் அவரது தோழர்களுக்குச் செய்தது எதுவும் போதவில்லை, நாங்கள் திரும்பிப் போய் மீதமுள்ளவர்களை முடித்து விடுவோம்!" என்று தங்களுக்குள் ஆலோசனை செய்துகொண்டனர். எனவே அவர்கள் தூதரிடம் திரும்பச் சென்று, "நிச்சயமாக நாங்கள் உங்களிடம் திரும்பி வருகிறோம், திரும்பி வந்து உங்கள் வேர்களை அழிப்பதற்காக நாங்கள் ஒரு படையை ஒன்று திரட்டுவோம்!" என்று கூறினார்கள். அப்போது அங்கு நபித்தோழர்கள்

யாரும் இருக்கவில்லை. அவர்களில் மதினாவை விட்டு அவசரமாகத் தங்கள் எதிரிகளைத் தேடிச் சென்றவர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் கடுமையான காயங்களைச் சுமந்து கொண்டிருந்தனர், அவர்களில் சிலர் காயத்தால் பலவீனமடைந்திருந்தனர். எனினும் (எதிரிகளின் மீள்வருகையை அறிந்த) அவர்கள் தங்கள் காயங்களுடன் மீண்டும் வெளியே புறப்பட்டுச் சென்றனர். அவர்களில் ஒருவரும் பின்தங்கியிருக்கவில்லை; எனவே முஸ்லிம்களின் புறப்படுதலானது (மதினாவிலிருந்து பின்தொடர்ந்து) காஃபிர்களை அடைந்ததும் அல்லாஹ் காஃபிர்களின் இதயங்களில் பயத்தை உண்டாக்கினான். எனவே, "முஸ்லிம்களுக்குப் பலம் இருந்ததாலயே தவிர அவர்கள் (நம்மைத் தேடி) புறப்படவில்லை" என்று கூறி காஃபிர்கள் தப்பித்தார்கள். இதை அல்லாஹ் வெளிப்படுத்தினான்:

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ ط لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ

அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்களுக்குக் **காயம் ஏற்பட்ட பின்னரும்** அல்லாஹ்வுடைய மற்றும் தூதருடைய அழைப்பை ஏற்றனர், (ஆகவே யுத்தத்திற்குச் சென்றனர்) இவர்களில் யார் அழகானவற்றைச் செய்து (அல்லாஹ்வுக்குப்) பயந்து (பாவத்திலிருந்து தங்களைக் காத்துக்) கொண்டார்களோ அத்தகையவர்களுக்கு மகத்தான (நற்) கூலியுண்டு.

(அல்குர்ஆன்: 3:172)

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا ط وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், (ஒருசில) மனிதர்கள் அவர்களிடம் (வந்து) உங்களுக்கு விரோதமாக (யுத்தம் புரிய) நிச்சயமாக மனிதர்கள் ஒன்று சேர்ந்திருக்கின்றனர்; ஆதலால், அவர்களுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினர். அப்போது இ(க்) கூற்றானது அவர்களுக்குப் பயம் ஏற்படுத்துவதற்கு பதிலாக) விசுவாசத்தை (-ஈமானை) அதிகப்படுத்தியது. மேலும், "அல்லாஹ்வே எங்களுக்குப்

போதுமானவன், பாதுகாவலரில் அவன் மிக்க நல்லவன்” என்றும் அவர்கள் கூறினார்கள்.

(அல்குர்ஆன்: 3:173)

நிராகரிப்பாளர்களின் அச்சுறுத்தல்கள் அவர்களை வந்தடைந்தபோது, அவர்கள் (நம்பிக்கையாளர்கள்) இதை தவிர எதையும் கூறவில்லை:

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

"அல்லாஹ்வே எங்களுக்குப் **போதுமானவன்**, பாதுகாவலரில் அவன் மிக்க நல்லவன்” என்றும் அவர்கள் கூறினார்கள்.

(அல்குர்ஆன்: 3:173)

மேலும் அவர்கள் இதற்குள் தங்களை வரையறுத்துக் கொள்ளவில்லை, மாறாக, அவர்கள் (தங்கள் எதிரிகளைப் பின்தொடர்ந்து) வெளியே சென்று (அவர்களைத் துரத்தியடிப்பதற்குத் தேவையான ஆதார) வழிமுறைகளை மேற்கொண்டனர், இதனால் அவர்கள் (தவக்குல் மற்றும் வழிமுறை ஆகிய) இரண்டு விடயங்களுக்குமிடையில் இணைந்தனர்:

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ ۚ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانِ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ

ஆகவே, அவர்கள் அல்லாஹ்வின் **அருட்கொடையையும் பேரருளையும்** பெற்றுத்திரும்பினார்கள், அவர்களை எத்தகைய தீங்கும் அணுகவில்லை, இன்னும் அவர்கள், அல்லாஹ்வின் பொருத்தத்தைப் பின்பற்றிச் சென்றார்கள், அல்லாஹ்வோ மகத்தான பேரருளுடையோன்.

(அல்குர்ஆன்: 3:174)

إِنَّمَا ذِكُّ الشَّيْطَانِ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ ۚ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ

இது ஒரு ஷத்தான்தான், அவன் தன் நண்பர்களைப்பற்றி (அவர்கள் பலசாலிகள், கடுமையானவர்கள் என உங்களைப்) பயமுறுத்துகிறான், ஆகவே, நீங்கள் (உண்மை) விசுவாசிகளாக இருந்தால், அவர்களுக்குப் பயப்பட வேண்டாம் **எனக்கே** பயப்படுங்கள்.

(அல்குர்ஆன்: 3:175)

இறை நம்பிக்கையாளர்களுக்கு அல்லாஹ்வின் மீதுள்ள தவக்குல் மற்றும் வழிமுறைகளை நிறைவேற்றியதன் காரணமாக இம் முடிவு கிடைத்தது. மேலும் அவர்கள் வெளியே செல்லாமல் மதீனாவில் தங்கியிருந்து, காஃபிர்களுக்கு மென்மையான அல்லது பலவீனமான ஒரு அறிவிப்பைக் கூறியிருந்தால். பின்னர் அவர்கள் (காஃபிர்கள்) உண்மையில் திரும்பி வந்து அவர்களை வேரோடு பிடுங்கி எறிந்திருப்பார்கள், ஆனால் அவர்கள் பின்வருமாறு கூறி:

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

"அல்லாஹ்வே எங்களுக்குப் **போதுமானவன்**, பாதுகாவலரில் அவன் மிக்க நல்லவன்" என்றும் அவர்கள் கூறினார்கள்.
(அல்குர்ஆன்: 3:173)

அத்துடன் (காஃபிர்களைப் பின்தொடர்ந்து) வெளியே சென்றார்கள், விளைவு:

فَأَنقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ

ஆகவே, அவர்கள் அல்லாஹ்வின் அருட்கொடையையும் **பேரருளையும் பெற்றுத்திரும்பினார்கள்**, அவர்களை எத்தகைய தீங்கும் அணுகவில்லை
(அல்குர்ஆன்: 3:174)

ஆதார வழிகளை விட்டுவிட்டு சும்மா இருந்து கொண்டு, அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் மட்டும் வைத்திருப்பதாகக் கூறிக்கொண்டிருந்ததன் மூலம் இந்த முடிவு எட்டப்பட்டதா? அல்லது இரண்டு விஷயங்களையும் இணைத்து அடையப்பட்டதா?

இதைப் போலவே, எப்போதும் என்றென்றும் (இரண்டு விஷயங்களையும் இணைப்பதன் மூலம் வெற்றி அடையப்படும்) அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைத்து பயனுள்ள வழிகளை எடுப்பது என்பது அவனது

படைப்பினங்களுக்கு அல்லாஹ் ஏற்படுத்தியுள்ள ஆதார வழிமுறையாகும். அவ்வாறு செய்யும் போது மகத்துவமிக்கவனும் மிக உயர்ந்தோனுமாகிய அல்லாஹ் மனிதனது முயற்சிகளை ஏமாற்றமடையச் செய்து விட்டான்; மாறாக, மகத்துவமிக்கவனும் மிக உயர்ந்தோனுமாகிய அல்லாஹ், நிச்சயமாக அவனை மேன்மையடையச் செய்து, நன்மையிலிருந்து தான் விரும்புவதை அவன் மீது நடைமுறைப்படுத்துவான்.

وَ خُذُوا حِذْرَكُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ۝

இன்னும் நீங்கள் எச்சரிக்கையாகவே இருங்கள், நிச்சயமாக அல்லாஹ் நிராகரிப்போருக்கு இழிவு தரும் வேதனையைத் தயாராக்கி வைத்திருக்கின்றான்.

(அல்குர்ஆன்: 4:102)

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களும் அவர்களது தோழர்களும் அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பதில் முதன்மையானவர்கள் என்பதை இது எடுத்துக் காட்டுகிறது, அல்லாஹ் கூறினான்:

وَ خُذُوا حِذْرَكُمْ ۖ

இன்னும் நீங்கள் எச்சரிக்கையாகவே இருங்கள்,

(அல்குர்ஆன்: 4:102)

(பொருள்): எதிரியைப் பற்றி அலட்சியமாக இருந்து கொண்டு, “நிச்சயமாக நாங்கள் முஸ்லிம்கள், அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைத்துள்ள மக்கள், அவர்களின் காக்க தீமையிலிருந்து அல்லாஹ் எங்களுக்குப் போதுமானவன்” என்று கூறாதீர்கள். இது அனுமதிக்கப்படவில்லை. எதிரிகள் விஷயத்தில் அலட்சியம் மற்றும் கவனக்குறைவு அனுமதிக்கப்படாதது. மாறாக, அவர்களது விவகாரங்களைக் கண்காணிப்பதும், அவர்களது பிரச்சினைகளைப் படிப்பதும், அவர்களுக்கு எதிராகப் போராடுவதற்கு உபகரணங்களைச்

சேகரிப்பதும் அவசியம்; "இன்னும் நீங்கள் எச்சரிக்கையாகவே இருங்கள்..." பொருள்: உங்கள் எதிரிகளிடம் எச்சரிக்கையாக இருங்கள், மேலும் அல்லாஹ்வின் மீதான தவக்குலுக்குப் பிறகு எச்சரிக்கையாக இருப்பதையும் தயார்படுத்தல் வழிமுறைகளில் ஒன்றாக ஆக்கிக்கொள்ளுங்கள்.

அதனால் இரண்டில் ஒன்றை மட்டும் சார்ந்திருக்காது அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பது, பயனுள்ள வழிகளைச் செயல்படுத்துவது ஆகிய இண்டையும் இணைப்பது (அதாவது தவக்குலை முழுமையாக அல்லாஹ்வின் மீது மட்டுமே வைப்பதுடன் வழிமுறைகளைச் செயற்படுத்துவது) நம்பிக்கையாளர் மீது கடமையாகும்.

மக்கா வெற்றிக்குப் பிறகு நபி(ஸல்) அவர்களும் தோழர்களும் ஹுனைன் போருக்குப் புறப்பட்டு, அவர்களுடன் பல படைகள், ஆயுதங்கள் மற்றும் உபகரணங்களை ஒருங்கிணைத்து பல எண்ணிக்கையிலான படைகள் வந்த போது அவர்களில் சிலர்: "இன்று நாம் சிறிய எண்ணிக்கையினா(லான எதிரிகளா)ல் தோற்கடிக்கப்பட மாட்டோம்" என்று கூறினார்கள். பின்னர் (போரில்) முஃமின்கள் காஃபிர்களை சந்தித்தபோது, போரின் ஆரம்ப கட்டத்தில் நிகழ்ந்தது என்பது (அதாவது பெரும் இழப்புகள்) முஸ்லிம்களுக்கு ஏற்பட்டது. அவர்கள் மீது சிரமமும், எதிரிகளின் ஆதிக்கமும், வஞ்சகமும் - தந்திரோபாய வஞ்சகமும் நிகழ்ந்தது. முஸ்லிம்கள் ஒரு பள்ளத்தாக்கிற்குள் நுழையும் வரை எதிரிகள் அவர்களைத் தாமதப்படுத்தினர் பின்னர் அவர்கள் மீது தாக்குதல் நடாத்தி, பின்வாங்கும் வரிசையில் அவர்களைத் தடுத்தனர். திரளான பல்வேறுவிதமான படைகளின் எண்ணிக்கை குறித்து மகிழ்வுற்றிருந்த முஸ்லிம்களுக்கு அங்கே அதுதான் நடந்தது.

அல்லாஹ் கூறினான்:

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۖ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ ۖ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ

அநேக யுத்த களங்களில் திட்டமாக அல்லாஹ் உங்களுக்கு உதவி செய்திருக்கின்றான், இன்னும், ‘ஹுனைன்’ யுத்தத்தன்று உங்களை **அகமகிழ்ச்செய்து** கொண்டிருந்த உங்களுடைய (ஜனத்தொகையின்) **அதிகம்** உங்களுக்கு யாதொரு பயனுமளிக்கவில்லை-பூமியானது அது விசாலமாகயிருந்தும் உங்களுக்கு நெருக்கடியாகிவிட்டது, பின்னர் நீங்கள் புறமுதுகிட்டவர்களாகத் திரும்பிவிட்டீர்கள்.
(அல்குர்ஆன்: 9:25)

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

பின்னர், அல்லாஹ் தன்னுடைய தூதரின்மீதும் விசுவாசிகளின்மீதும் தன்னுடைய அமைதியை **இறக்கியருளினான்**, இன்னும், படைகளை (உங்களுக்கு உதவியாக) **இறக்கிவைத்தான்**, அவற்றை நீங்கள் பார்க்கவில்லை, இன்னும் நிராகரித்துக் கொண்டிருந்தோரை வேதனை செய்தான், இதுவே நிராகரிப்போருக்குரிய கூலியாகும். (அல்குர்ஆன்: 9:26)

முஸ்லிம்கள் ; தங்களின் பெரும் எண்ணிக்கையைக் குறித்துப் பூரிப்படைந்திருந்த போது, அவர்கள் அவனுடைய விசுவாசிகளான அடிமைகளாக இருந்த போதிலும் அல்லாஹ் அவர்களை(விசுவாசிகளை)த் துன்புறுத்தினான். இது மனிதகுலம் அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைக்காமல் வழிமுறைகளை நம்பியிருக்கவோ அல்லது எண்ணிக்கைகள், ஆயுதங்களைக் கொண்டு பூரிப்படையவோ கூடாது என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது. எனவே இரண்டு விஷயங்களை இணைக்க வேண்டியது அவசியம் : எல்லாவற்றுக்கும் முன்; முதலாவதாக அல்லாஹ்வின் மீதான தவக்குல் மற்றும், அதன் பிறகு தகுந்த உபகரணங்களை சேகரித்து தயார் செய்தல், இந்த இரண்டு விஷயங்களாலும், அல்லாஹ்வின் அனுமதி கொண்டு முஸ்லிம்கள் ஒருபோதும் தோற்கடிக்கப்பட மாட்டார்கள்.

இப்ராஹீம் (அலை) நெருப்பில் வீசப்பட்ட போது கூறினார்:

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

"அல்லாஹ்வே எங்களுக்குப் **போதுமானவன்**, பாதுகாவலரில் அவன் மிக்க நல்லவன்"

எனவே அல்லாஹ் நெருப்புக்குக் கூறினான்:

قُلْنَا يَنَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

(அவர்கள், இப்றாஹீமை நெருப்புக் கிடங்கில் எறியவே,) “நெருப்பே! இப்றாஹீமுக்குக் **குளிர்ச்சியாகவும், சுகமளிக்கக்கூடியதாகவும்** ஆகிவிடு” என்று நாம் கூறினோம்.

(அல்குர்ஆன்: 21:69)

மேலும், இது அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைத்து விவகாரத்தை அல்லாஹ்விடம் ஒப்படைத்து அவனை சார்ந்து இருந்தது ஆகும். மேலும் இந்த நிலையில் தவக்குலைத் தவிர வேறு எதையும் அவர் கொண்டிருக்கவில்லை. மேலும் மகத்துவமிக்கவனும் உயர்ந்தவனுமான அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ

எவர் **அல்லாஹ்வின் மீது** (தன் காரியத்தை ஒப்படைத்து முழுமையாக) **நம்பிக்கை** (தவக்குல்) வைக்கிறாரோ அவருக்கு அவனே (முற்றிலும்) போதுமானவன். (அல்குர்ஆன்: 65:3)

ஆகவே, நெருப்பு, அதன் வெப்பத்தாலும், அபரிமிதத்தாலும் ஒரு பறவையை வானத்திலிருந்து (அதில்) விழச் செய்தது, அதற்கு அல்லாஹ் கூறினான்:

قُلْنَا يَنَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

“நெருப்பே! இப்றாஹீமுக்குக் **குளிர்ச்சியாகவும், சுகமளிக்கக்கூடியதாகவும்** ஆகிவிடு” என்று நாம் கூறினோம். (அல்குர்ஆன்: 21:69)

அது பசுமையான தோட்டமாக மாறியது.

மேலும் ஹதீஸில் இடம்பெற்றுள்ளது

"அல்லாஹ்வே எங்களுக்குப் போதுமானவன், பாதுகாவலரில் அவன் மிக்க நல்லவன்" இது இப்ராஹீம் (அலை) நெருப்பில் எறியப்பட்டபோது கூறியது. மேலும், அவர்கள் (நயவஞ்சகர்கள்) பின்வருமாறு கூறியபோது முஹம்மது (ஸல்) கூறினார்:

النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

உங்களுக்கு விரோதமாக (யுத்தம் புரிய) நிச்சயமாக மனிதர்கள் ஒன்று சேர்ந்திருக்கின்றனர்; ஆதலால், அவர்களுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார். அப்போது இ(க்)கூற்றானது அவர்களுக்குப் பயம் ஏற்படுத்துவதற்கு பதிலாக) விசுவாசத்தை (-ஈமானை) அதிகப்படுத்தியது. மேலும், "அல்லாஹ்வே எங்களுக்குப் போதுமானவன், பாதுகாவலரில் அவன் மிக்க நல்லவன்" என்றும் அவர்கள் கூறினார்கள்.

(அல்குர்ஆன்: 3:173)

இதுவே தவக்குலின் மகத்துவத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறது, மேலும் இறைநம்பிக்கையாளர் தனது தவக்குலை அல்லாஹ்வின் மீது வைத்து, வழிமுறைகளை எடுப்பதில் அல்லாஹ் அவருக்குக் கட்டளையிட்டதைச் செயல்படுத்தும் போது அதுவே அவரது கையில் இருக்கும் மிகப்பெரிய கருவியாகவும் ஆயுதமாகவும் இருக்கிறது.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்), மக்களிலேயே அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பதில் முதன்மையானவர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள், அதேநேரம் அவர்கள் படைகளை அணிதிரட்டுவது. ஆயுதங்கள் மற்றும் உபகரணங்களை தயார் செய்வது, பயணத்திற்கான உணவு மற்றும் ஏற்பாடுகளை செய்வது, தனது உடலில் இரும்பினாலான கவசத்தை அணிந்து கொள்வது என ஆதாரமான வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்திக்

கொள்வார்கள். மேலும், கந்தக் போரின் போது, நபியவர்கள்(ஸல்) வெளிப்படையாக இரண்டு வகை கவசங்களை அணிந்திருந்தார்கள். அவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் என்பதால் அல்லாஹ் அவரைக் காக்க முடியும் என்ற யதார்த்த நிலை இருந்தபோதிலும் அல்லாஹ் அவருக்குப் பாதுகாப்புக்கான ஆதார வழிமுறைகளை எடுக்குமா? கட்டளையிட்டிருந்தான்.

எனவே, இந்த விஷயத்தைப் பற்றிக்கொண்டு புரிந்துகொள்வது முஸ்லிமின் மீது உள்ளது, ஏனென்றால் அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் என்பதன் பொருள்: 'காரியத்தை அல்லாஹ்விடம் ஒப்படைத்துவிட்டு ஆதார வழிமுறைகளை விட்டுவிடுவது' என்று சிலர் புரிந்து கொள்ளலாம். மேலும் இதனால் அல்லாஹ் அவர்களுக்காக தயார் செய்து வைத்துள்ள நன்மையான வழிகளை அவர்கள் விட்டுவிடுகிறார்கள். எனவே அவர்கள் வழிகளை விட்டுவிட்டுக் காரியம் நிறைவேறக் காத்திருக்கின்றனர்.

இது சரியல்ல!

அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பதன் நற்பலன்கள்

அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பதனால் கிடைக்கும் நற் பலன்களைப் பொறுத்தவரை, அவை பல. அவற்றில் மிகப் பெரியது, மனிதனுக்கு வரும் துன்பங்களைப் போக்குவதற்கு அல்லாஹ் போதுமான வனாக இருக்கிறான் என்பதாகும். மேலானவனான அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ

எவர் அல்லாஹ்வின் மீது (தன் காரியத்தை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைக்கிறாரோ அவருக்கு அவனே (முற்றிலும்) போதுமானவன். (அல்குர்ஆன்: 65:3)

ஆகவே, எவர் தனது காரியத்தை அல்லாஹ்விடம் ஒப்படைத்து, அவனை மட்டுமே சார்ந்திருந்து, அவனைத் தவிர வேறு யாராலும் நன்மையையோ அல்லது தீமையையோ தடுக்கவே முடியாது என நம்பிக்கை கொள்கிறாரோ அவருக்கு:

فَهُوَ حَسْبُهُ

அவனே (முற்றிலும்) போதுமானவன். (அல்குர்ஆன்: 65:3)

பொருள்: அப்போது அவருக்கு அவனே போதுமானவன். ஒவ்வொரு சிரமத்தின்போதும் அவன் அவருக்குப் போதுமானவன். ஏனெனில் செயலுக்குத் தக்கதான் (பொருத்தமான) கூலி கொடுக்கப்படும். ஒருவர் தனது தவக்குலை அல்லாஹ்வின் மீது உண்மையான தவக்குலாக வைக்கும் போது, அல்லாஹ் அவருக்கு அவரது காரியங்களைக் கவனித்துக் கொள்ளப் போதுமானதைக் கொடுத்து வெகுமதியளிக்கிறான். ஏனெனில் வல்லமையும் மகத்துவமுமிக்கவனான அல்லாஹ் அவரது காரியத்தைப் பொறுப்பேற்றுக் கவனித்துக் கொள்கிறான், தன்னைத் தவிர வேறு யாரிடமும் அதை அவன் ஒப்படைக்க மாட்டான். ஆகவே இதுவே தவக்குலின் பலன்களில் மிகப் பெரியதாகும்.

மேலும் உயர்ந்தவனான அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ

நபியே! உமக்கு அல்லாஹ் போதுமானவன்..

(அல்குர்ஆன்: 8:64)

மேலும் அவன் கூறினான்:

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبُكَ اللَّهُ

மேலும், (நபியே!) அவர்கள் ஏமாற்றி உமக்குச் சதி செய்யக் கருதினால் அப்பொழுது (உம்மைப் பாதுகாக்க) நிச்சயமாக, அல்லாஹ் உமக்குப் போதுமானவன் (அல்குர்ஆன்: 8:62)

பொருள்: அல்லாஹ் உனக்குப் போதுமானவன்...

هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ^ط

அவன் தான் உம்மைத் தன் உதவியைக் கொண்டும், விசுவாசிகளைக் கொண்டும் பலப்படுத்தினான்.

(அல்குர்ஆன்: 8:62)

சுருக்கமாகச் சொன்னால், அல்லாஹ்வின் மீதான தவக்குலின் நற் பலன்களில் மிகப் பெரியது; அல்லாஹ்வே போதுமானவன் என்பதாகும். பொருள்: (அவன்) தவக்குல் வைப்பவருக்குப் போதுமானவன், மேலும் இதன் காரணமாக அல்லாஹ் அவனுடைய நபியான நூஹ் (அலை) தனது மக்களிடம் கூறியதைக் குறிப்பிடுகிறான்:

وَإِلَّ عَلَيْهِمْ نَبَأُ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَاقَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكْرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَاعْلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ

மேலும், (நபியே!) நூஹ்வுடைய சம்பவத்தை நீர் அவர்களுக்கு ஒதிக் காண்பிப்பீராக! அவர் தம் சமூகத்தாரிடம், “என்னுடைய சமூகத்தினரே! நான் (உங்களுக்கு மத்தியில்) இருப்பதும், நான் அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை ஒதிக்காண்பித்து (உபதேசித்து) நினைவு படுத்துவதும் உங்களுக்குப் பளுவாகத் தோன்றி (எனக்கு தீங்கு

செய்யவேண்டுமா)னால், நான் அல்லாஹ்வின் மீதே (என் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) **நம்பிக்கை வைத்துள்ளேன்**, (நீங்கள் முடிவெடுத்த) உங்களுடைய காரியத்தையும், உங்களுடைய இணையாளர்களையும் ஒன்றுகூட்டி முடிவு செய்யுங்கள், பின்னர் உங்களுடைய அக்காரியம் உங்களிடம் மறைமுகமாகவும் இருக்க வேண்டாம், பின்னர் (அம்முடிவை) என்னில் நிறைவேற்றி விடுங்கள், (இதில்) எனக்கு நீங்கள் காலதாமதம் கொடுக்க வேண்டாம்” என்று கூறியதை நினைவு கூர்வீராக! (அல்குர்ஆன்: 10:71)

மேலும், அவன் தனது நபி ஹுத் (அலை) பற்றிக் கூறினான்:

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْرَابًا مِّنْ بَعْضِ الْهَيْئَةِ بِسُوءٍ ۖ قَالِ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

(அன்றி) “எங்களுடைய தெய்வங்களிற் சில, கெட்டதைக்கொண்டு உம்மை பிடித்துக்கொண்டு விட்டன என்பதைத் தவிர நாங்கள் (வேறு எதையும்) கூறுவதற்கில்லை” (என்றார்கள்.) அ(தற்க)வர், “நிச்சயமாக நான் (அவனையன்றி) நீங்கள் இணைவைப்பவைகளிலிருந்து விலகிக் கொண்டவன் என்பதற்கு நீங்களும் சாட்சியாயிருங்கள்”, என்றும் கூறினார். (அல்குர்ஆன்: 11:54)

مَنْ دُونَهُ فَكَيْدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ

“அவனையன்றி (நீங்கள் இணைவைப்பவைகளிலிருந்து நான் நீங்கிக் கொண்டேன், ஆகவே. நீங்கள் அனைவரும் எனக்கு(ச் செய்யக்கூடிய) சூழ்ச்சியைச் செய்துவிடுங்கள், பின்னர், நீங்கள் எனக்கு அவகாசம் (ஏதும்) அளிக்க வேண்டாம்” என்றும் கூறினார்.

(அல்குர்ஆன்: 11:55)

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبُّكُمْ ۚ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَّتِهَا ۚ إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

“நிச்சயமாக (என்னுடைய காரியங்கள் யாவற்றையும் ஒப்படைத்து முழுமையாக) என்னுடைய இரட்சகனும், உங்களுடைய இரட்சகனுமாகிய அல்லாஹ்வின் மீது நான் **நம்பிக்கை வைத்து விட்டேன்**, (பூமியின் மீது) ஊர்ந்து திரியும் எந்த

ஜீவராசியாயினும் - அதன் முன் நெற்றி உரோமத்ததை அவன் பிடித்துக்கொண்டே தவிர இல்லை, நிச்சயமாக என் இரட்சகன் நேரான வழியின் மீதிருக்கின்றான்” (என்றும்),
(அல்குர்ஆன்: 11:56)

மேலும், அவன் தனது நபியான ஷுஐப் (அலை) அவர்களைப் பற்றிக் கூறினான்:

وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ط

எனக்கு நல்லுதவி அல்லாஹ்வைக் கொண்டே தவிர இல்லை, (என் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) அவன் மீதே நான் **நம்பிக்கை** வைத்திருக்கிறேன், அவன்பாலே நான் மீளுகிறேன் என்று கூறினார்.
(அல்குர்ஆன்: 11:88)

மேலும் அவன் தனது நபியான முகமது(ஸல்) அவர்களைப் பற்றிக் கூறினான்:

قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنْظِرُونِ

“நீங்கள் உங்களுடைய இணையாளர்களை அழையுங்கள், பிறகு (எனக்கு இடையூறு செய்ய) சூழ்ச்சி செய்யுங்கள், (இதில்) நீங்கள் சிறிதும் எனக்கு அவகாசம் கொடுக்க வேண்டாம்” என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

(அல்குர்ஆன்: 7:195)

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ ط وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ

நிச்சயமாக இவ்வேதத்தை இறக்கிவைத்தவனாகிய அல்லாஹ் தான் என் **பாதுகாவலன்**, மேலும் அவனே நல்லடியார்களைப் **பாதுகாக்கின்றான்**.

(அல்குர்ஆன்: 7:196)

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ

(இணை வைத்து வணங்குவோரே !) அவனையன்றி நீங்கள் அழைக்கின்றீர்களே அத்தகையோர், உங்களுக்கு உதவி செய்ய சக்தி

பெற மாட்டார்கள், தமக்குத்தாமே உதவி செய்து கொள்ளவும் மாட்டார்கள். (அல்குர்ஆன்: 7:197)

உயர்ந்தோனான அல்லாஹ், இந்தக் கண்ணியமிக்க தூதர்களைப் பற்றி எங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறான், அவர்கள் தங்கள் மக்களிடமும் அவர்களின் பொய் தெய்வங்களிடமும் ‘எந்த வகையிலேனும் எங்களுக்குத் தீங்கு விளைவியுங்கள்’ என்று சவால்விட்டார்கள். ஏனெனில் அந்நபிமார்கள் அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் உள்ளவர்களாக இருந்தார்கள். எவர் தனது தவக்குலை அல்லாஹ்வின் மீது வைத்தாலும்; அவருக்கு அவனே போதுமானவன்.

மேலும், **தவக்குலின் நற் பலன்களில் இருந்தானது;** அல்லாஹ்வின் அன்பைப் பெறுவது மிக உயர்ந்தவனான அவன் கூறினான்:

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ط

நிச்சயமாக அல்லாஹ் (தம் காரியங்களை அவனிடம் ஒப்படைத்து முழுமையாக) **நம்பிக்கை வைப்போரை நேசிக்கின்றான்.** (அல்குர்ஆன்: 3:159)

ஆகவே, எவர் அல்லாஹ்வின் மீது உண்மையான தவக்குல் வைக்கிறாரோ, நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவரை நேசிக்கிறான், மேலும் அல்லாஹ் அவரை நேசிக்கும்போது, அவர் இம்மையிலும் மறுமையிலும் அல்லாஹ்வின் அன்பிற்குரிய மக்களில் ஒருவராகவும், அவனுடைய அவ்லியாக்களில் ஒருவராகவும் ஆகி மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார்.

மகத்துவமும் மிக உயர்ந்தவனுமான அல்லாஹ்வின் மீதான தவக்குலின் நற் பலன்களிலிருந்து: ஒரு மனிதன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எதற்கும் அஞ்சவோ பயப்படவோ செய்யாமல் எது நன்மைகளைத் தேடித்தருமோ அதில் தொடர்ந்து ஈடுபடுகிறான். எனவே காஃபிர்களுடன் போரில் ஈடுபடும் (உண்மையான) முஜாஹிதுன்கள் அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பதால் தான் இதைச் சாதித்துக் கொள்கிறார்கள்.

அதனால் தவக்குல் அவர்களுக்கு வீரத்தையும் வலிமையையும் பெற்றுத் தருகிறது, ஒவ்வொரு சிரமமும் அசௌகரியமும் அவர்களுக்கு எதிரில் எளிதாகிவிடும். மேலும் அவர்கள் அல்லாஹ்வின் பாதையில் இறப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். அவனுடைய பாதையில் அவர்கள் தியாகத்தை அடைகிறார்கள். இவை அனைத்துக்கும் அல்லாஹ்வின் மீதுள்ள தவக்குல் காரணமாகும்.

மேலும் மகத்துவமும் உயர்ந்தவனுமான அல்லாஹ்வின் மீதான தவக்குவின் நற் பலன்களிலிருந்து: அது முன்னேற்பாடுகளைத் தேடுவதையும், அறிவைப் பெறுவதையும் ஒவ்வொரு நன்மையான விஷயத்திலும் தூண்டுகிறது. ஏனெனில் உண்மையில் அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பவர் விடாமுயற்சியுடன் இருப்பார் மற்றும் நன்மையான விஷயங்களைத் தேடுவதில் தைரியமாக இருக்கிறார். ஏனெனில் அல்லாஹ் தவக்குலுடைய மக்களுடன் இருக்கிறான் என்பதையும் அவன் அவர்களுக்கு ஆதரவளிப்பான் என்பதையும் அவர் அறிவார். அதனால் அவர் உலகத்திலும் மறுமையிலும் தனக்கு நன்மை பயக்கும் அனைத்து விஷயங்களிலும் விடாமுயற்சியுடன் இருக்கிறார். மேலும் அவர் சோம்பேறியாகவும் இல்லை, செயலற்றவர்களுடனும் இல்லை.

அல்லாஹ்வின் மீது கொண்ட உண்மையான தவக்குலால் சஹாபாக்கள் மக்களில் மிகவும் தைரியமானவர்களாக இருந்தார்கள். (எந்தளவுக்கெனில்) இதன் காரணமாக கிழக்கையும் மேற்கையும் கைப்பற்றும் அளவிற்கு. மேலும், அவர்கள் தங்கள் ஜிஹாதின் மூலம் நிலங்களைக் கைப்பற்றினர் மற்றும் தங்களின் அல்லாஹ்வின்பாலான தஃவா மூலம் மக்களின் இதயங்களை வென்றனர். ஏனெனில் அவர்கள் தவக்குலுடைய மக்களாகவும், அல்லாஹ்வைச் சார்ந்திருந்தவர்களாகவும் இருந்தனர், உயர்ந்தோனான அல்லாஹ் கூறினான்:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ۚ ذَٰلِكُمْ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

வி சு வா ச ங்கொ ண்டோ ரே ! உ ங்க ளி லி ரு ந்து எ வ ர் த ன் மார்க்கத்தைவிட்டும் மாறிவிடுவாரானால் (அப்பொழுது அவர்களுக்குப் பகரமாக) வேறு சமூகத்தாரை அல்லாஹ் கொண்டு வருவான் .. அவன் அவர்களை நேசிப்பான், அவர்களும் அவனை நேசிப்பார்கள், அவர்கள், வி சு வா ச ங் கொ ண்ட வ ர்க ளி ட ம் இ ர க்க ம் கா ட்டு ப வ ர்க ள் , நிராகரிப்பவர்களிடம் கண்டிப்பாக நடந்து கொள்கிறவர்கள், அல்லாஹ்வின் பாதையில் யுத்தம் புரிவார்கள், இன்னும் பழிப்பவரின் பழிப்புக்கும் அவர்கள் அஞ்சமாட்டார்கள், இது அல்லாஹ்வின் பேரருளாகும், அவன் நாடியவர்களுக்கு இதனை அவன் கொடுக்கின்றான், மேலும், அல்லாஹ் மிக விசாலமானவன், (யாவரையும்) நன்கறிகிறவன்.

(அல்குர்ஆன்: 5:54)

அல்லாஹ்வுக்காக அவர்கள் பழிப்பவர்களின் பழிப்புக்கு அஞ்ச மாட்டார்கள், ஏனெனில் அவர்கள் அல்லாஹ்வை உண்மையான நம்பிக்கையாக நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். மேலும் அவர்கள் தங்கள் காரியங்களை முழுமையாக அவனிடமே ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். அவனைத் தவிர மற்றவர்களிடம் திரும்ப மாட்டார்கள். மக்கள் திருப்தியடைந்தாலும் அல்லது கோபமடைந்தாலும் அவர்கள் அல்லாஹ்வைத் திருப்திப்படுத்திக் கொண்டே இருப்பார்கள்.

ஹதீஸில் உள்ளது போல: எவர் அல்லாஹ்வைத் திருப்திப்படுத்தத் தேடி (அதன் காரணமாக) மக்களை அதிருப்திப்படுத்துகிறாரோ, அவரை (குறித்து) அல்லாஹ் திருப்திப்படுவான், மேலும் அல்லாஹ் மக்களையும் அவரை (குறித்துத்) திருப்திப்பட வைப்பான். எவன் அல்லாஹ்வைக் கோபப்படுத்தி மக்களைத் திருப்திப்படுத்தத் தேடுகிறானோ, அல்லாஹ் அவன் மீது கோபப்படுவான், மேலும் அல்லாஹ் அவன் மீது மக்களையும் கோபமடையச் செய்வான். (இப்னு ஹிப்பான் 276, திர்மிதி, 2414).

அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பதும் சார்ந்திருப்பதும் மற்றும் அவனிடமே காரியங்களை ஒப்படைப்பதும் ஏகத்துவம் மற்றும் நற்செயல்களின் அடித்தளமாகும். இதன் காரணமாக, இது ஒரு ஈமானின் நிபந்தனையாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. உயர்ந்தோனான அல்லாஹ் கூறினான்:

وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

மேலும் நீங்கள் முஃமின்களாக இருந்தால், **அல்லாஹ்வின் மீதே** (உங்களுடைய காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) **நம்பிக்கை** (தவக்குல்) வையுங்கள்”. (அல்குர்ஆன்: 5:23)

தவ்கீல் பற்றிய விளக்கம்

தவக்குலுடைய தலைப்புடன் இணைந்ததான மீதமுள்ள விடயம், அது தவ்கீல் (பிரதிநிதிகள்) பற்றிய விடயமாகும். உங்களுக்காக பொருட்களை வாங்குவது அல்லது உங்களுக்காக ஏதாவது வாடகைக்கு எடுப்பது அல்லது உங்கள் சார்பாக பிரச்சினையை தீர்ப்பது போன்றவற்றில் உங்களது ஒரு விஷயத்தை நிறைவேற்றுவதற்கும் சாதிப்பதற்கும் நீங்கள் ஒருவரைப் பணியமர்த்தும்போது, அல்லாஹ் அல்லாத மற்றவற்றில் நீங்கள் தவக்குல் வைத்துள்ளீர்கள் என்று அர்த்தமா?

இல்லை இந்த விஷயம் அப்படி இல்லை. பிரதிநிதித்துவம் தவக்குல் இல்லை. தவக்குல் என்பது நம்பிக்கைகொண்டு சார்ந்திருத்தல், இது அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருக்கும் இல்லை. தவ்கீலைப் பொறுத்தவரை (பிரதிநிதித்துவம்), அது மற்றொரு நபரை நியமித்து, அவரால் இயன்ற அனுமதிக்கப்பட்ட, கோரப்பட்ட விஷயங்களில் இருந்து தேடப்படும் ஒன்றை அடைய வேண்டும். எனவே இது (எதையாவது அடைவதற்கான) ஆதாரமான வழிமுறைகளிலிருந்து ஒரு வழிமுறையாகும், எனவே நீங்கள் வகீலை (பிரதிநிதியை) வழிமுறையின் ஓர் அம்சமாக நியமிக்கிறீர்கள். (அவ்வாறு நியமித்துவிட்டு), வணக்கத்தின் ஓர் அம்சமாக நோக்கத்தை அடைவதில் உங்கள் தவக்குலை அல்லாஹ்வின் மீது வைக்கிறீர்கள். நீங்கள் உங்கள் தவக்குலை உங்கள் வகீலில் வைக்கவில்லை, உங்கள் தவக்குலை அல்லாஹ்வின் மீது மட்டுமே வைக்கிறீர்கள்.

எனவே சில செயல்களில்; மற்றவர்களைப் பிரதிநிதியாக நியமிப்பது அகீதாவை மீறாது மற்றும் அல்லாஹ்வைத் தவிர மற்றவற்றில் தவக்குல் வைத்ததாகவும் அது அமையாது. அது தேவையான விஷயங்களில் மட்டும் இணைந்து செயல்படுவதாகத்தான் அமையும். மிக உயர்ந்தோனான அல்லாஹ் கூறினான்:

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ

இன்னும், நன்மைக்கும், (அல்லாஹ்வுடைய) பயபக்திக்கும் நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவியாக இருங்கள், பாவத்திலும் பகைமையிலும் நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவியாக இருக்க வேண்டாம், (அல்குர்ஆன்: 5:2)

எனவே வகீல் (பிரதிநிதி) ஒப்படைக்கப்பட்ட விஷயத்தில் உதவியாளர் மட்டுமே. அவர் அப் பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டிருப்பதும், அப் பதவிக்குரிய கடமையை நிறைவேற்றுவதும் கூட ஒரு ஆதாரமான வழிமுறையாகத்தான் அமையும், செயலைக் காரணமாகக் கொண்டு காரியத்தை மேற்கொள்வது போல. அதேபோல், பிரதிநிதிகளை நியமிப்பதானது அதை நிறைவேற்றிக்கொள்ள இருக்கும் பல வழிமுறைகளில் ஒரு வழிமுறையாகும். மேலும் இது அல்லாஹ்வைத் தவிர மற்றவற்றில் தவக்குல் வைப்பதன் கீழ் வராது.

நிறைவுக் குறிப்பு

இது (விஷயத்தைப் பற்றி நான் முன்வைக்க வேண்டியது இதுதான்), மேலும் அல்லாஹ்வின் மீது உண்மையான தவக்குல் உள்ளவர்களிலிருந்தானவர்களாக எம்மையும் உங்களையும் ஆக்குமாறு அல்லாஹ்விடம் கேட்கிறேன். அவர்கள் நன்மையான ஆதார வழிமுறைகளைக் கையாண்டு, தங்கள் தவக்குலைத் தங்கள் ரப்பின் மீது வைப்பவர்கள். மேலும் அவனைத் தவிர மற்றவர்களைச் சார்ந்திருக்க மாட்டார்கள் அல்லது அவனைத் தவிர மற்றவர்களிடம் தங்கள் காரியங்களை ஒப்படைக்க மாட்டார்கள்.

மேலும் அவன் நமது நபி, அவரது குடும்பத்தினர் மற்றும் அவரது தோழர்கள் அனைவரையும் (உயர்ந்த கூட்டத்தில்) புகழ்ந்து, ஈடேற்றத்தை வழங்குவானாக.

பின்னிணைப்பு

கேள்வி பதில் :

இடம்பெற்ற தொகுப்பு: மஜ்மஉ ரஸாயீல் தாவிய்யாஹ் வ மன்ஹஜீஇய்யா

பத்வா வழங்கியவர்: அல்லாமா டாக்டர் ஸாலிஹ் இப்னு ஃபவ்ஸான்

கேள்வி 01: தவக்குல் என்ற வார்த்தையின் மூலம் நாடப்படும் கருத்து என்ன?, அதன் யதார்த்த நிலை என்ன? மேலும் அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைப்பது கஷ்டங்களின் போது மட்டும்தானா? ஆதார வழிமுறைகள் ஏதுமில்லாமல் தவக்குல் என்பதை தவக்குல் (நம்பிக்கை) என்று புரிந்துகொள்பவருக்கு, நீங்கள் எவ்வாறு பதிலளிப்பீர்கள்?

பதில் : (அரபு) மொழியில் தவக்குல் என்பது சார்ந்திருத்தல் ஒப்படைத்தல் மற்றும் நம்பியிருத்தல் என்பதாகும், எனவே தூய்மையானவனான அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைத்தல் என்பது அவனை சார்ந்திருந்து அவனிடம் காரியங்களை ஒப்படைத்து அவனையே நம்பியிருத்தல் என்பதாகும்; மேலும் அது ஒரு கடமையாகும். ஒருவருடைய தவக்குலானது தூய்மையானதாக அல்லாஹ்வின் மீது மட்டுமே இருப்பது அவசியம். உயர்ந்தோனான அல்லாஹ் கூறினான்:

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَانْكَبُوا عَلَيْهِمْ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

(அல்லாஹ்வை) பயந்தோர்களிலிருந்த இரு மனிதர்கள் அவ்விருவரின் மீது அல்லாஹ் அருள் புரிந்திருந்தான், அவர்கள் (மற்றவர்களிடம்) “நீங்கள் (அவர்கள் பலத்தைப் பற்றிப் பயப்பட வேண்டாம்) அவர்களை எதிர்த்து (அந்நகரத்தின்) வாயில் வரையில் சென்று விடுங்கள், பின்னர், நீங்கள் அதில் நுழைந்து விட்டால் அப்போது நிச்சயமாக நீங்கள் வெற்றி பெற்றவர்கள், நீங்கள் விசுவாசிகளாக இருந்தால் (உங்கள்

காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) அல்லாஹ்வின் மீதே நம்பிக்கை வையுங்கள்” என்று கூறினார்கள்.

(அல்குர்ஆன்: 5:23)

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمِ إِن كُنتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُسْلِمِينَ

மூஸா (தன் சமூகத்தாரிடம்) “என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வை விசுவாசித்து, நீங்கள் அவனுக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிகிறவர்களாகவும் இருந்தால், (அவனிடமே உங்கள் காரியங்கள் யாவையும் ஒப்படைத்து முழுமையாக) அவனின் மீதே நம்பிக்கை வையுங்கள்”, என்று கூறினார்.

(அல்குர்ஆன்: 10:84)

இவ்வாறு, அவன் தவக்குலை ஈமான் மற்றும் இஸ்லாத்தின் நிபந்தனையாக ஆக்கினான்; இதுவே அதன் முக்கியத்துவத்தைச் சுட்டிக்காட்டும். இது அனைத்து வகையான வணக்கங்களையும் ஒருங்கிணைக்கிறது மற்றும் அது மிக உயர்வானது. தவ்ஹீதின் நிலைகளிலேயே மகத்துவமானதும் மிகப் பெரியதுமான நற் செயல்களின் விளைவாக அது ஆகிறது.

மேலும் தூய்மையானவனான அல்லாஹ்வின் மீதுள்ள தவக்குல் சிலவற்றில் மட்டும் அல்ல; எல்லா விவகாரங்களிலும் உள்ளது. மேலும் பரிசுத்தமானவனான அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் என்பதன் பொருள்; ஆதார வழிமுறைகளை அலட்சியம் செய்வதல்ல. ஏனெனில் அல்லாஹ் தவக்குல் வைக்குமாறும் கட்டளையிட்டுள்ளான் வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்துமாறும் கட்டளையிட்டுள்ளான்; உயர்ந்தோனான அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

وَاعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَظْلُمُونَ

மேலும், அவர்களுக்காக (அவர்களோடு போர் செய்வதற்காக) உங்களுக்கு பலத்தால் சாத்தியமானதையும், (திறமையான) போர்க் குதிரைகளைக் கட்டி வைப்பதையும் நீங்கள் (எந்நேரமும் தயார் செய்து வையுங்கள், இதனால், அல்லாஹ்வுடைய விரோதியையும், உங்களுடைய விரோதியையும் இவர்களல்லாத மற்றவர்களையும் பயப்படச் செய்வீர்கள், அவர்களை நீங்கள் அறியமாட்டீர்கள், அல்லாலாஹ்தான் அவர்களை அறிவான், (இதற்காக) அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் நீங்கள் எதைச் செலவு செய்தபோதிலும் அதன் கூலியை உங்களுக்குப் பூரணமாகவே வழங்கப்படும், (அதில் ஒரு சிறிதும்) நீங்கள் அநீதி இழைக்கப்படவுமாட்டீர்கள்.

(அல்குர்ஆன்: 8:60)

மேலும் உயர்ந்தவனான அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ وَافِرُوا جَمِيعًا

விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் (யுத்தத்திற்குச் சென்றால்) உங்கள் எச்சரிக்கையை (முதல் ஆயுதமாக) எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், பிறகு, அணி அணியாகவோ செல்லுங்கள், அல்லது அனைவரும் (கூட்டாக) இணைந்தோ செல்லுங்கள்.

(அல்குர்ஆன்: 4:71)

ஆனால் முடிவை அடைவதற்காக வழிமுறைகளில் தங்கியிருக்க கூடாது.

மேலும், நபிகள் (ஸல்) அவர்கள் தவக்குல் வைப்பதில் மக்களிலேயே முதன்மையானவராகத் திகழ்ந்தார்கள். ஆனாலும் அவர் (ஸல்) வாள் ஏந்துவார், கவசத்தை அணிவார், தலையில் தலைக்கவசம் அணிவார்.

மேலும் ஹஜ் செய்யும் மக்களில் ஒரு குழு இருந்தது, அவர்கள் தம்முடன் உணவுப்பொருட்களை எடுத்துக் கொள்ளாமல், மற்றவர்களுக்குச் சுமையாக மாறியிருந்தார்கள், அத்துடன் அவர்கள் தங்களைத்

‘தவக்குலுடைய மக்கள்’ என்று குறிப்பிட்டார்கள். மிக உயர்ந்தவனான அல்லாஹ் அறிவித்தான்:

وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ ۖ

ஆகவே, (ஹஜ்ஜுடைய பிரயாணத்திற்கு வேண்டியவற்றை) தயார் செய்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள், நிச்சயமாக தயார் செய்யப்பட வேண்டியவற்றில் மிகச் சிறந்தது பயபக்தியே ஆகும்.

(அல்குர்ஆன்: 2:197) (தப்ஸீர் இப்னு கதீர்)

மேலும் இதன் காரணமாக, இவ்வாறு கூறப்படுகிறது: வழிமுறைகளை நம்புவது ஷிர்க் ஆகும்; மேலும் வழிமுறைகளைக் கைவிடுவது ஷரீஆவில் கண்டிக்கப்படுகிறது; உங்கள் தவக்குலைப் போதுமற்றதாக ஆக்கிவிடாதீர்கள், அல்லது அதற்கு மாறாக, உங்கள் போதுமற்ற தன்மையைத் தவக்குலாக ஆக்கிவிடாதீர்கள். ஜன்னாவை வழிமுறைகள் இன்றி அடைந்து கொள்ள முடியாது; அதுதான் நற் செயல்கள்.

அல்லாஹ் மிக அறிந்தவன்.

கேள்வி 02: ஒருவர் எப்படியெல்லாம் அல்லாஹ்வை சார்ந்திருக்க முடியும்?

பதில்: ஒருவர் தனது ரப்பை உண்மையாக நம்பியிருப்பதன் மூலம் அல்லாஹ்வை சார்ந்திருக்க முடியும். இதன் மூலம் அவர் (ரப் ஆகிய) அவனது கையில்தான் அனைத்து நலவுகளும் உள்ளது என்பதையும் அவனே அனைத்துக் காரியங்களையும் கட்டுப்படுத்துகிறான் என்பதையும் உண்மைப்படுத்துகிறார், மேலும் நபி(ஸல்) அவர்கள் அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடம் கூறினார்கள்: இளைஞனே, நான் உனக்கு சில வார்த்தைகளைக் கற்பிக்கப் போகிறேன்: அல்லாஹ்வின் (உரிமைகளைப்) பாதுகாத்துக்கொள்ளுங்கள், அவன் உங்களைப் பாதுகாப்பான்; அல்லாஹ்வின் (உரிமைகளைப்)

பாது காத்துக்கொள்ளுங்கள், நீங்கள் அவனை உங்கள் முன் காண்பீர்கள்; நீங்கள் கேட்டால், அல்லாஹ்விடமே கேளுங்கள்; நீங்கள் உதவி தேடினால் அல்லாஹ்விடமே உதவி தேடுங்கள்; மேலும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்; உங்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்வதற்காக ஒட்டு மொத்த சமுதாயமே ஒன்று கூடினாலும், அல்லாஹ் உங்களுக்காக எழுதியதைத் தவிர அவர்கள் உங்களுக்கு நன்மை எதுவும் செய்துவிட முடியாது. உங்களுக்கு ஏதாவது தீங்கு விளைவிப்பதற்காக அவர்கள் ஒன்று கூடினாலும், அல்லாஹ் உங்கள் மீது எழுதியதைத் தவிர வேறு எந்தத் தீங்கும் செய்ய முடியாது.. (அஹ்மத் 1/293, திர்மிதி 203)

இந்த அகீதாவின் மூலம் ஒரு மனிதன் அல்லாஹ்வை நம்பியிருக்கிறான், அவனைத் தவிர வேறு பக்கம் திரும்புவதில்லை. எவ்வாறாயினும், தவக்குலின் யதார்த்தம் பாக்கியம் மிக்கவனும், உயர்ந்தோனுமாகிய அல்லாஹ் ஒரு காரணமாக ஏற்படுத்திய ஆதார வழிமுறைகளை ரத்துச் செய்துவிடாது. மாறாக, உயர்ந்தவனான அல்லாஹ் ஒரு காரணமாக ஏற்படுத்திய வழிமுறையை அது செயல்படுத்தும் - அது சட்டரீதியாக இருந்தாலும் சரி, உணர்வு ரீதியாக இருந்தாலும் சரி - அது முழுமைப்படுத்தப்பட்ட தவக்குலாகவும், அல்லாஹ்வின் ஞானத்தின் மீதான முழுமைப்படுத்தப்பட்ட நம்பிக்கையாகவும் அமையும். ஏனென்றால், உயர்ந்தோனான அல்லாஹ் எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு வழியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறான். மேலும் இதோ நபி (ஸல்) அவர்கள்: அவர் (ஸல்) ; தவக்குலுடைய மக்களில் முதன்மையானவர் -: அவர் (ஸல்) போரின் போது கவசங்களை அணிவார், மேலும் அவர் (ஸல்) குளிர்ச்சியிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொண்டார், அவர் (ஸல்) சாப்பிடுவார், குடிப்பார்; இவை அனைத்தும் அவரது (ஸல்) வாழ்வில், ஆரோக்கியமாகவும் செழிப்பாகவும் தொடரவும் செய்தது; உஹத் போரின் போது, அவர் (ஸல்) இரண்டு கவசங்களை அணிந்திருந்தார்.

எனவே ஆதார வழிகளை விட்டுவிட்டு அல்லாஹ்வை சார்ந்திருப்பதே தவக்குலின் உண்மை நிலை என்று கூறுபவர்கள் உண்மையான

வழிகேட்டில் உள்ளனர். ஏனெனில், தவக்குல் தம்மீது வைக்கப்பட வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டவன், அவனுடைய கட்டளைகளிலும், அவனால் இயற்றப்பட்ட சட்டங்களிலும் பரந்த ஞானத்தைக் கொண்டிருக்கிறான். எல்லா விவகாரங்களுக்கும் அவர்கள் அடையக்கூடிய ஒரு வழியை அவன் உருவாக்கியுள்ளான்.

இதன் காரணமாக, யாரேனும் ஒருவர்: “நான் உணவுக்காக மிக உயர்ந்தவனான அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைத்துக்கொண்டு நான் என் வீட்டில் சும்மா இருப்பேன், நான் உணவைத் தேட மாட்டேன்!” என்று கூறினால்; நாங்கள் சொல்கிறோம்: உண்மையில் இது சரியல்ல, மேலும் இது உண்மையான தவக்குல் அல்ல, ஏனெனில் தன் மீது தவக்குல் வைக்குமாறு உங்களுக்குக் கட்டளையிட்டவனான அவன்தான் கூறினான்:

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ۖ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ

வேதத்தையுடையவர்களே! உங்களிடம் நிச்சயமாக நம்முடைய ஒரு தூதர் வந்திருக்கின்றார், வேதத்தில் நீங்கள் மறைத்துக் கொண்டிருந்த பல விஷயங்களை அவர் உங்களுக்குத் தெளிவாக விளக்கிக் கூறுகிறார், (வேதத்தைப் பற்றி நீங்கள் கொண்டுள்ள தவறான கருத்துக்கள்) பலவற்றை மறைத்து வெளியிடாது விட்டும் விடுகின்றார், திட்டமாக அல்லாஹ்விடமிருந்து பேரொளியும் தெளிவுமுள்ள ஒரு வேதமும் இப்போது (உங்களிடம்) வந்திருக்கின்றது.

(அல்குர்ஆன்: 5:15)

யாரேனும் ஒருவர்: “நான் குழந்தையைப் பெறுவதில் - அல்லது - மனைவியைப் பெறுவதில் அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைத்திருக்கிறேன்”. என்று கூறிவிட்டு அவர் ஒரு மனைவியைக் கட்டி அடைந்து கொள்வதற்கு தனது முயற்சிகளை விரிவுபடுத்தவுமில்லை மற்றும் அவளிடம் (திருணத்திற்காக) முன்மொழியவுமில்லை என்றால், மக்கள் நிச்சயமாக அவரை ஒரு முட்டாளாகத்தான் கருதுவார்கள்;

மேலும் அவனுடைய இந்தச் செயல் அல்லாஹ்வின் ஞானம் நம்மிடம் எதைக் கோருகிறதோ அதற்கு முரணானதா இருக்கும்.

மேலும் ஒருவர் விஷம் சாப்பிட்டுவிட்டு “இந்த விஷம் எனக்கு தீங்கு விளைவிக்காது” என்றும் “அல்லாஹ்வின் மீது எனது தவக்குலை வைக்கிறேன்” என்று கூறுவாரானால். அல்லாஹ்வின் மீது உண்மையான தவக்குல் வைக்கும் நபராக அவர் இருக்க மாட்டார், ஏனென்றால் தன் மீது தவக்குல் வைக்குமாறு நமக்குக் கட்டளையிட்டவனான அவன் நமக்குக் கூறினான்:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

விசுவாசங்கொண்டோரே! உங்களிடையே இரு சாராரின் சம்மதத்தின் பேரில் நடைபெறும் வர்த்தக மூலமாகவன்றி (உங்களுடைய) பொருள்களைத் தவறான முறையில் நீங்கள் உண்ணாதீர்கள், அன்றியும் (இதற்காக) உங்களையே நீங்கள் கொலை செய்து கொள்ளாதீர்கள், நிச்சயமாக அல்லாஹ், உங்களிடம் மிக்க கிருபையுடையோனாக இருக்கின்றான்.

(அல்குர்ஆன்: 4:29)

முக்கியமானது என்னவென்றால், அல்லாஹ் ஏற்படுத்திய வழிமுறைகளை நிறைவேற்றுவது, தவக்குலின் பூரணத்துவத்தை மறுக்காது. மாறாக அது அதன் பூரணத்துவத்திலிருந்தானது ஆகும். மேலும், வேண்டுமென்றே (விஷம் குடிப்பது போன்ற) ஆபத்தில் கால்வைத்துக் கொண்டு அல்லாஹ்வின் மீது தவக்குல் வைத்திருக்கிறேன் என்பதெல்லாம் அல்லாஹ்வின் மீதான மனிதனின் தவக்குலாகக் கருதப்படமாட்டாது. மாறாக அது அல்லாஹ் கட்டளையிட்டதற்கு எதிரானது, உண்மையில் அது அல்லாஹ் தடைசெய்தது.

கேள்வி 03: அல்லாஹ்விடம் உள்ளத்தை இணைப்பதற்கு உதவும் வழிமுறைகள் என்ன?

பதில்: அல்லாஹ்விடம் உள்ளத்தை இணைப்பதற்கான பயனுள்ள வழிமுறைகள்:

1. சங்கை மிக்க குர்ஆனை மிகுதியாக ஓதி வருவது
2. தூய்மையானவனான அல்லாஹ்வின் அருட்கொடைகளை நினைவு கூர்வது
3. அல்லாஹ்வின் தண்டனையைப் பற்றிப் பயம் கொள்வது மற்றும் அவனுடைய வெகுமதிக்காக ஆதரவு கொள்வது

அல்லாஹ்வை மிகுதியாக நினைவுகூருவது; மிகவும் உயர்ந்தோனான அவன் கூறியது:

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسُنَ مَا

விசுவாசங்கொண்டு நற்காரியங்களையும் செய்து வருகிறார்களே, அத்தகையோர், அவர்களுக்கு நல்வாழ்க்கையுண்டு, மேலும், நல்ல இருப்பிடமும் உண்டு.

(அல்குர்ஆன்: 13:29)

மேலும், உள்ளத்தை அல்லாஹ்விடம் இணைக்க உதவும் வழிமுறைகளிலிருந்து:

பிரபஞ்சத்திலுள்ள அவனது அத்தாட்சிகளை கூர்ந்து கவனிப்பது மற்றும் அவற்றைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திப்பது; மிக உயர்ந்தவனான அவன் கூறினார்:

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾

நிச்சயமாக, வானங்கள், மற்றும் பூமியைப் படைத்திருப்பதிலும், இரவும் பகலும் மாறி, மாறி வருவதிலும், அறிவுடையோர்க்குப் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

(அல்குர்ஆன்: 3:190)

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

(அறிவுடைய) அத்தகையோர், நின்ற நிலையிலும், இருந்த இருப்பிலும் தங்கள் விலாப் புறங்களின் மீது (சாய்ந்தும்) அல்லாஹ்வையே நினைத்து வானங்கள் மற்றும் பூமியின் படைப்பைப் பற்றியும் சிந்தித்து, “எங்கள் இரட்சகனே! நீ இவற்றை வீணுக்காகப் படைத்துவிடவில்லை, நீ மிகத் தூயவன், (நரக) நெருப்பின் வேதனையிலிருந்து எங்களை நீ காத்தருள்வாயாக” (என்றும்),

(அல்குர்ஆன்: 3:191)

கேள்வி 04: இந்நாட்களில் உணவை வாங்கி வீட்டில் வைத்திருப்பது அல்லாஹ்வின் மீதுள்ள தவக்குலை நிராகரிப்பதாக அமையுமா?

பதில்: உணவை வாங்கி அவற்றை நுகர்வு நோக்கத்திற்காக வீட்டில் வைத்திருப்பது; இதில் எந்த பிரச்சனையும் இல்லை. மேலும் இது தவக்குலை நிராகரிக்காது, ஏனெனில் இது அவசியமான தேவை என்பதால். மேலும் இது மற்றவர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்காத வரை; இதன் விளைவாக பொருட்கள் தட்டுப்பாடாகி அதை வாங்கும் மக்களுக்கு இது கடினமாகி விடாதவரை, அல்லது அதிக விலை உயர்வு ஏற்பட்டுவிடாத வரை; பிரச்சினையில்லை.

(முற்றும்)

More books available on

இஸ்லாமியபுரம்

©